

൦൨൦. മ. യ.

മലയാളത്തിലെ ക. ടി. മൂ. സഭയുടെ

സ്ഥാപക വിതാകന്മാർ.

പ്രസ്തുത സഭയുടെ

സ്വർണ്ണ ജൂബി ലിസ്റ്റാറകൾ.

വൈദിക ശ്രേഷ്ഠാനുമതിയോടെ

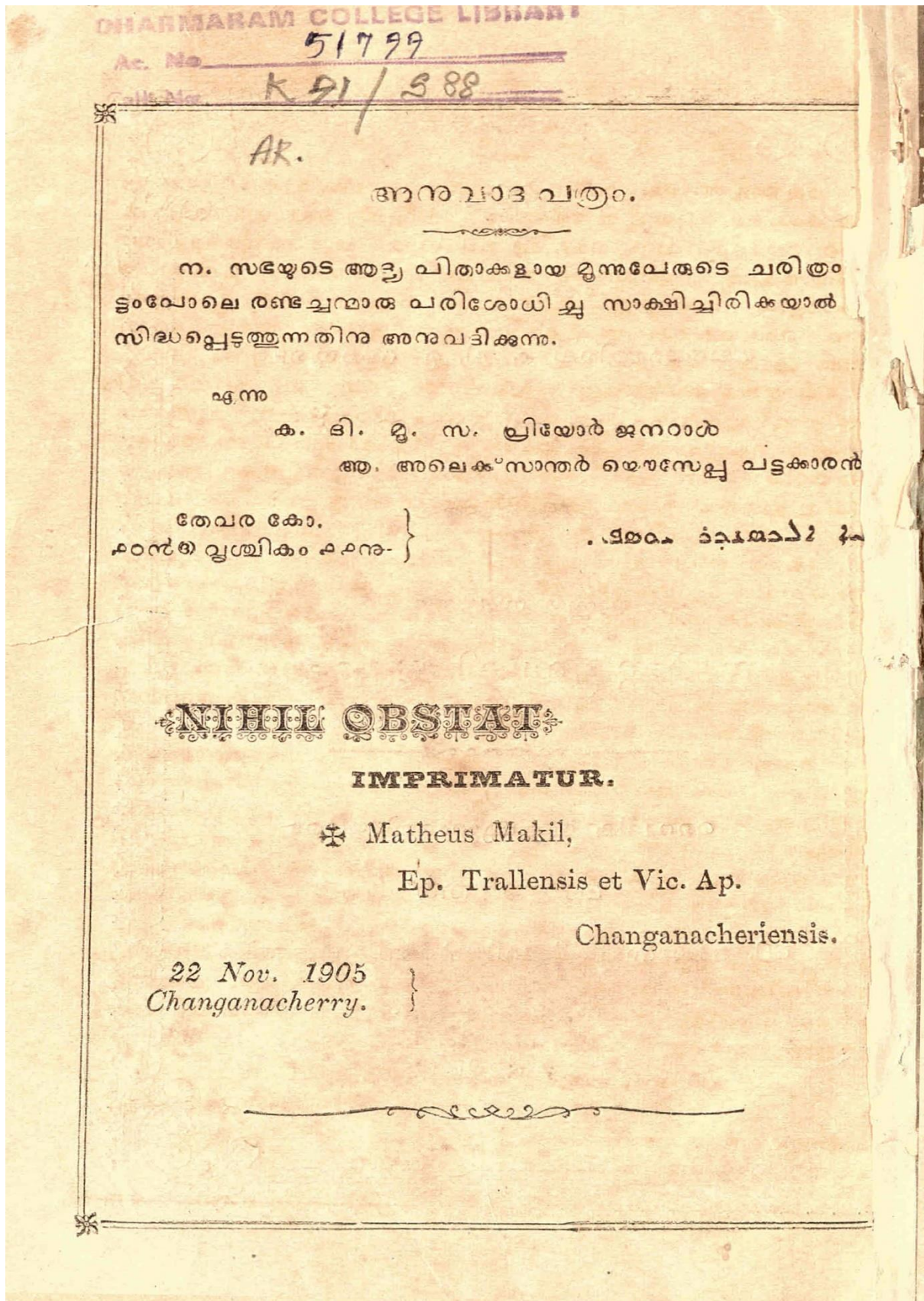
മാന്നാനത്തം

പി. യൗസേപ്പ് വിതാവിന്റെ അച്ചട്രട്ടത്തിൽ

അച്ചടിക്കപ്പെട്ടത്.

൧൯൦൫.

മുഖപുര.

മലയാളത്തിലെ ക. ടി. മൂ. സഭയുടെ സ്ഥാപകവിതാക്കന്മാരായ വെ. ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്ലാനച്ചൻ, വെ. ബ. പോരൂക്കര തോമ്മാമല്ലാനച്ചൻ, വെ. ബ. ചാവറ കുറിയക്കോസ് ഏലിയ പ്രിയോരച്ചൻ എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ െരം കൊവേന്തരിക്കാർട്ടിൽ നിന്നെടുത്ത െരം ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. വെ. ബ. പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്ലാനച്ചന്റെ ചരിത്രം അവിടത്തെ ശിഷ്യനായ വെ. ബ. ചാവറ കുറിയക്കോസച്ചനും, വെ. ബ. പോരൂക്കര തോമ്മാമല്ലാനച്ചന്റെയും, വെ. ബ. ചാവറ കുറിയക്കോസ് ഏലിയ പ്രിയോരച്ചന്റെയും ചരിത്രങ്ങൾ, മാനാനം മുതലായ കൊവേന്തകളുടെ രണ്ടാം പ്രിയോരായ വെ. ബ. പോരൂക്കര കുറിയക്കോസ് ഏലീശാണച്ചനും സ്വന്തം കൈപ്പടകളിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. െരം ചരിത്രങ്ങളെ ക. ടി. മൂ. സഭയുടെ സ്വസ്ത ജൂബിലി അഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന െരം ആണ്ടിൽ മൂലപ്രതികളിൽ നിന്നു പകർത്തി ദൈവസ്മൃതിക്കും ടി. പിതാക്കന്മാരുടെ ഓർമ്മയ്ക്കുമായി ഒരു ചെറിയ പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു യുക്തമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. എന്നെന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കൃപയാൽ മലയാളത്തിൽ െരം സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട എന്ന് െരം ജീവചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതായാൽ െരം ജൂബിലി അവസരത്തിൽ ദൈവത്തിന്ന് പ്രത്യേകമായി ഉപകാരസ്മരണ ചെയ്യുന്നതിനു െരം ചരിത്രം നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കും.

മലയാളഭാഷ ദിവസേന പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന െരം കാലത്തു, ന. പിതാക്കന്മാർ പഴയകാലങ്ങളിൽ എഴുതി ഇട്ടിരിക്കുന്ന െരം ചരിത്രങ്ങൾ ഭാഷയിൽ പല സ്തൂനതയുള്ളവയായി വല്ലവർക്കും തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ പൂർവ്വത്തിന്മേലുള്ള വണക്കംനിമിത്തവും, വിശുദ്ധ ദൈവശുശ്രൂഷികളായ ടി. പിതാക്കന്മാരുടെ വ്യക്തമായ പരമാർത്ഥ വാക്യങ്ങളിൽ ഒരുവിധ ആത്മീക മഹത്വം പ്രകാശിക്കുവാലും, അവയിൽ ഞങ്ങൾ യാതൊരു ഭേദഗതിയും ചെയ്യാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക അതെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. െരം ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രം പണ്ഡിതജീവിതത്തിനു നമ്മെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുകൂടാതെ, മലയാളത്തിലെ പള്ളിച്ചരിത്ര വിഷയത്തിൽ നമുക്കു ഒരു ദീപമായി ശോഭിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

മാനാനം കൊവേന്തയുടെ പ്രിയോർ.

ക. ടി. മൂ. സ. ആ. അലക്സാന്ദർ യെരൂസലേം (ഒപ്പ്)

മാനാനം ഹൻഠ വൃത്തികം ഹ. }
ക. ടി. പുണ്യവാമ. തിനാർ. }

മലയാളത്തിൽ ക. ടി. മു. സഭയുടെ
അടിസ്ഥാനകാരിൽ ഒന്നാമനായ പള്ളിപ്പുറത്തുപള്ളിഇടവകക്കാരൻ
പാലയ്ക്കൽ പെ. ബ. തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെ
ചരിത്രം.

(പെ. ബ. ചാവറ പ്രിയോരച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു.)

പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ ജന്മ ഭവനം തെക്കൻപള്ളിപ്പുറം എന്ന ദിക്കിൽ, പള്ളിയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള അങ്ങാടിയിൽ വടക്കെ ഭാഗത്തിൽ പാലയ്ക്കൽ എന്ന തറവാടു ആകുന്നു. റം ദേഹത്തിന്റെ മുത്തപ്പൻ ഗീവരഗീസു പട്ടക്കാരനും ഇളയപ്പൻ മാത്തു കത്തനാരും ഇങ്ങനെ രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ മാത്തു കത്തനാരച്ചന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ആണു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ്. അമ്മ കല്ലക്കോട്ട പള്ളി ഇടവകയിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ എന്ന പേരുള്ള പള്ളിയുടെ തെക്കെ അങ്ങാടിയിൽ ഉള്ള വീട്ടിൽ ജനിച്ചവളാണു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാരണവന്മാർ ഒരു പ്രകാരം ഭൂവും മാനവുമുള്ളവരത്രെ. ആ ഇടവകയിൽ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പത്തിൽ മലയാളം കണക്കിൽ നന്നായിട്ടുമാണ്ടിൽ വസ്തുരിയും പത്തവും അധികമായി ഉണ്ടായി. ഇതിനാൽ കാരണവന്മാരിൽ പ്രാപ്തി ഉള്ളവർ മരിക്കയാലും മാറ്റ ചില ആപത്തുകളാലും റം ഭൂമിങ്ങൾക്കു അധിക നഷ്ടം വന്നതിനാൽ വലിയ നൈരുഷമായിരുന്നു. റം വസന്തയിൽ അപ്പൻ മരിച്ചുപോയി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ സാമന്ത്രിമല്ലാത്ത ഒരുത്തനും ചെറുപ്പക്കാരനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മ തന്റെ രണ്ടു പെൺകുട്ടിയും രണ്ടു ആൺകുട്ടിയും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അമ്മ അക്കാലങ്ങളിൽ ഉള്ള ഭക്തിക്കാരന്മാരിൽ അധിക ഭക്തിയുള്ളവളായിരുന്നു. ആയതിനാൽ അവളുടെ അനുജത്തിയുടെ സഹായത്താലും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെയും ജീവിച്ചുവന്നു.

അക്കാലത്തിൽ മേല്ലാത്തപോലെ പത്തവും വസന്തയും ഉണ്ടാകയാലും വടക്കെ ദിക്കുകളിൽ കിപ്പസുൽത്താൻ എന്ന മാറമ്മദരാജാവിന്റെ പട്ട വന്നു പള്ളികളും പട്ടങ്ങളും നശിപ്പിക്കുകയും കാരണവരെ പിടിച്ച് അവന്റെ വേദത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ ബലം ചെയ്തതാലും ഏറിയ ജനങ്ങൾ ആ ദിക്കുകളിൽനിന്നു ഓടിവരികയും അതോടുകൂടെ കന്യാതോട്ടിൽ, തച്ചിൽ മാത്തുതരകൻ എന്ന ആളും അയാളുടെ അനുജൻ അപ്പാറാറം മല്ലാനച്ചനും ആ ദേഹത്തോടുകൂടി പഠിച്ചിരുന്ന ശുശ്രൂഷന്മാരും വന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു

പാക്കും അവിടെ മല്ലാനച്ചൻ അവരെ പഠിപ്പിക്കും ചെയ്തിരുന്നു.

അപ്പോൾ റംയാളിന്റെ അഗ്രഹത്താലും അപേക്ഷയാലും പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും അക്കാലത്തിന്റെ മുറപ്രകാരം വീട്ടിൽ അമ്മ കൊടുക്കുന്ന യാത്രയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ശേഷം പേരോടുകൂടി പോയി പഠിക്കും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവസഹായത്താൽ പഠിത്വവും കഴിച്ചു പട്ടമേൽക്കും ചെയ്തു.

അനന്തരം മുമ്പുപ്രകാരം കാലം പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകക്കാരനായ മംഗലത്തു വാണ്ടി എന്ന ഒരു വാലിഭക്കാരനെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു അയാളുടെ വലുപ്പൻ ടി. പള്ളിയുടെ വികാരിയച്ചൻ പാകയാലും ആ ദേഹം മാർച്ചക്കാരനായാലും, റം ഇടയിൽ തന്നെക്കൂടെ ഉപദ്രവിച്ചു സങ്കടപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു “ഉപദ്രവിച്ചവൻ ഉപകാരം ചെയ്യണം, ദോഷിച്ചവനെ സ്റ്റോമിക്സണം” എന്നു ഭിപ്പൂരക്കുതിരുവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കയാലും ആ വേല ചെയ്യുന്നതിന്നു സമ്മതിച്ചു. റംയാളിനെ സുറിയാനി പഠിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

അക്കാലത്തിൽ വടയാറു പള്ളിയിൽ പാരോന്മാക്കൽ മാത്തൻ മല്ലാൻ പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. ആ ദേഹത്തോടുകൂടെ വൈക്കത്തു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പഴെകടവിൽ യൗസേപ്പും, കടുത്തുരുത്തി പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മുട്ടത്തിൽ കുഴ്ന്നും, ഏരണയ്ക്കൽ കുരുവിളയും, മുട്ടവിറപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പാമ്പിൽ പൊലോസും ഇങ്ങനെ നാലു വാലിഭക്കാരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. ആ സമയം തലയോലപ്പുറവിൽ കുരിശുപള്ളി വയ്ക്കുന്നതിന്നു മലപ്പുറത്തു ഇടൻ കത്തനാരച്ചൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വടയാറു മല്ലാനച്ചൻ ആ സ്ഥലം ആ ദേഹത്തിന്റെ ഇടവകയ്ക്കു ചേരേണ്ടതാണെന്നും ആ ദേഹത്തിന്നു പള്ളി വയ്ക്കണമെന്നും വാദിച്ചു, സക്കാരിൽ അന്യായപ്പെട്ടു. റം വഴക്കു മുഖാന്തിരത്താൽ ഇടൻ കത്തനാരച്ചൻ പെ. ബ. പ്രൊസ്റ്ററു മുപ്പൻ പാദി അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു, നമ്മുടെ രൂപതയിൽ ഒള്ളവരു നമ്മുടെ രൂപതയിൽ പഠിച്ചല്ലാതെ പട്ടം കൊടുക്കയില്ലെന്നും ആയതു കൊണ്ടു റം നാലു വാലിഭക്കാരും വടയാറു നിന്നും മാറി പള്ളിപ്പുറത്തു പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാരോടുകൂടെ പോയി പാർത്തു പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, അവരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും ഒരു കല്പന വാങ്ങിച്ചു, മേല്പറഞ്ഞ ഇടൻ കത്തനാരച്ചൻ റം നാലു പേരെയും കൊണ്ടുവന്നു പള്ളിപ്പുറത്തു അക്കരയും ചെയ്തു.

മേല്പടി ആണ്ടിൽ തന്നെ ഏന്റെ പതിനൊന്നു വയസ്സിൽ പഠിക്കണമെന്നു മനസ്സു ഇനിക്കുണ്ടായതിനാലും, കാരണവന്മാരായ അപ്പനും അമ്മക്കും ആദ്യം മനസ്സില്ലാത്തു ഏങ്കിലും അമ്മാച്ചനായ തോപ്പിൽ ഗീവരഗീസു കത്തനാരച്ചന്റെ അപ്പനും ഏന്റെ ഇളയപ്പനും മനസ്സാകയാലും ഒടുവിൽ കാരണവന്മാരും സമ്മതിക്കു

യും മുൻപാഞ്ഞിരിക്കുന്ന റോം ദേഹത്തിന്റെ ഇളയമ്മയുടെ മകന്റെ വചനത്താലും എന്നെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം വരാപ്പഴെ സിമ്മനാരിയിൽ അന്നു മറ്റൊന്നായി പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഞാറയ്ക്കൽ പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ മാണിയേയ്ക്കൽ ചെറിയാൻ മാത്തു കത്തനാറച്ചനോടുകൂടെ പഠിച്ചിരുന്ന കോയിൽമുക്കു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ ഉരാമേൽ ചാണ്ടപ്പിള്ള ശമ്മാച്ചനും കൂടി. പിന്നീട് കുറവലങ്ങാട് പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ നാലു വയസ്സുപ്രായം ചെന്ന പീലിപ്പോസു എന്നൊരാൾ തപസിയായി കടുത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ പാത്തു പുണ്യദോഷയായി നടന്നുവന്നു. ഇയാൾക്കു പട്ടമേൽക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ഞാൻ ചിലവിനുകൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നു ആ ഇടവകക്കാരൻ നിലപ്പനക്കുണ്ടുവരിതുമായി പഠിപ്പിച്ച പഠത്താലും ഇപ്രകാരം ഇവരിരുവരുംകൂടി പള്ളിപ്പുറത്തുവന്നു റോം ദേഹത്തിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. കീഴവനാകയാൽ റോം പഠിക്കുവകു സൽഗുണദോഷം പഠവാൻ, കാട്ടുവാൻ നന്നാകുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചു അപ്രകാരം അയാളേയും കൂടി. റോം വണ്ണം മറ്റു ഇടവകകളിൽനിന്നും സിമ്മനാരികളിൽനിന്നും ഓരോരുത്തർ വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ വരാപ്പഴെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന എത്രയും പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട റയിമുത്തു സൂര്യ എന്ന മെത്രാനച്ചൻ കാലംചെയ്തതിനാൽ ബോംബെ, മുകോൾ, മുകിൻ എന്നു ദിക്കുകൾക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ യും ക്ഷവസുഖത്തിലും പുണ്യത്തിലും കീർത്തിയിലും വിളങ്ങപ്പെട്ടവനുമായ എത്രയും പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പത്രോസ് ദെൽക്കാനൂര എന്ന മെത്രാനച്ചൻ ഇവിടത്തെ അടിയന്തിരം പോക്കുവാനായിട്ടു വരാപ്പഴെ വന്നിരിക്കയിൽ ആ ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു മേലെഴുതിയ നാലു ബാലികൾക്കും പീലിപ്പോസിനും പട്ടം കൊടുത്തു അതുവരേയും ഉണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമത്തിനു തക്കതിൻവണ്ണം, അതായതു, അവർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ അസൂപ്പാടും നാലുപട്ടവുംകൂടി ഒരുമിച്ചു ഒരു ദിവസത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലാസൂപ്പാടും പിന്നെ നാലുപട്ടവും ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ ചെറിയ പട്ടങ്ങൾ ൧, ൨, ൩, ൪ ഇങ്ങനെ വേർതിരിച്ചു കൊടുക്കുമാറില്ല. ഇങ്ങനെ ശമ്മാച്ചനാരായതിന്റെ ശേഷം മറ്റുള്ള സിമ്മനാരികളിൽ ശമ്മാച്ചനാർക്കു പുത്തൻകുടുംബം ചൊല്ലുവരെയും തന്നിച്ചു ഭോവ ഉണ്ടാക്കുക ചട്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ പെരുന്നാൾ അടിയന്തിരം, ചാവു, പുല മുതലായ സംഗതികൾക്കു ദൾമ്മത്തി, കാപ്പ, മുതലായതു ഉടക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ ആ പള്ളിയിലുള്ള മറ്റു പട്ടക്കാർക്കു കുടുംബം ചൊല്ലുവാനുള്ള അടിയന്തിരത്തിനു മാത്രം ഉണ്ടാക്കിരിക്കുന്ന ഭോവകളെ വാങ്ങിച്ചു ഉടുത്തുംകൊണ്ടു മേലെഴുതിയ ചിറാഴ്ചകൾ നടത്തി വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഈദേ

ഹം വരാപ്പഴെ സിമ്മനാരിയിൽ മേലാഞ്ഞ ചെറിയാൻ മാത്തു മ
ലാനച്ചനെ പറഞ്ഞു സമ്മതിച്ചിട്ടതിനാൽ ആദേഹവും പഠിക്കുന്ന
ശമ്മാച്ചന്മാരും വെളുത്ത നിറത്തിലുള്ള ഭോവ ഉണ്ടാക്കി ചു ധരിച്ചു
വന്നിരുന്നു. െരം സംഗതി ഈദേഹത്തിന്റെ നാവാലെതന്നെ പാ
ഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടതാണ്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, വരാപ്പഴ സിമ്മനാ
രിയിൽ ലത്തീൻകാരരു കറുത്ത നിറത്തിലുള്ള ഭോവ ഉടുത്തുകൊ
ണ്ടും, സുറിയാനിക്കാരരു അവരുടെ പൂവ്വന്മാരെപ്പോലെ അധികം
വീതിയായിട്ടുള്ള കാൽക്കുപ്പായവും, മുട്ടുകുറിഞ്ഞു ഏകദേശം എട്ടു വി
രൽ നീളവും, കൈകൾ, കാൽക്കുപ്പായത്തിന്റെ വീതിപോലെ
അധികം വീതിയും മണിക്കെട്ടുവരെ നീളവും, കഴുത്താരം എട്ടുവി
രൽ വീതിയിൽ പുറകോട്ടു മടക്കിയിട്ടും ഉള്ള ഒരു കമ്മീസുമിട്ടു വ
യറുവരെ നീളമുള്ള ഒരു കൊന്തയുമിട്ടു തോളിൽ നല്ലതിൽ ഒരു നാ
ടൻമുണ്ടുമായി അത്രെ ശമ്മാച്ചന്മാരും പട്ടക്കാരും എപ്പോഴും എല്ലാ
യിടത്തും നടക്കുന്നതു. അപ്രകാരംതന്നെ മേലുട്ടക്കാരുടെ മുഖിലും
പോയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കയിൽ ഒരു മൂപ്പച്ചൻ യൂറോപ്പിൽനി
ന്നും പുത്തനായിട്ടു വരാപ്പഴെ വന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ ലത്തീൻകാരും
സുറിയാനിക്കാരുംകൂടി വരാപ്പഴെ കടവിൽ ചെന്നു. ആദേഹം കര
സ്തീറങ്ങിയ ഉടൻ ലത്തീൻകാരെ കണ്ടു പട്ടക്കാരു എന്നറിഞ്ഞു തക്ക
ആചാരം ചെയ്തു. സുറിയാനിക്കാരെ കണ്ടാറെ അൽമ്മേനികൾ
എന്നു വിചാരിച്ചു യാതൊരു ബഹുമാനവും ചെയ്യില്ലാ. ഇതിന്റെ
ശേഷം (ഇദേഹം) പെ. ബ. തോമ്മാ മലാനച്ചൻ മേലെഴുതിയ
മാത്തു മലാനച്ചനോടു ഗുണദോഷമായി പറഞ്ഞതായതു: െരംവണ്ണം
നടക്കുന്നതു പട്ടക്കാരർക്കു ഒട്ടുംതന്നെ മറയല്ലായ്ക്കയാലല്ലേ, ഇദേഹം
നമ്മേ അറിയാഞ്ഞതും ബഹുമാനിക്കാഞ്ഞതും. ആയതുകൊണ്ടു ഇ
നിയെങ്കിലും ഭോവ ഉടുത്തു നടക്കണം, ആയതിനു അച്ചൻ ഒരു മ
നസ്സുവച്ചാൽ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ച് നടത്തിക്കൊള്ളാം എന്നു പറഞ്ഞ
പ്പോൾ ഇവരെപ്പോലെ കറുപ്പുടുത്തു നടത്താൻ കഴികയില്ലെന്നു പ
റഞ്ഞു.

എന്നാൽ കറുപ്പു വേണ്ടു വെള്ള ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു സമ്മ
തിച്ചിച്ച് െരംദേഹവും പിച്ച് പെരുലോസു കത്തനാരച്ചന്മാരുംകൂടി
കൊച്ചിയിൽ പോയി എതാനും വെള്ളക്കുച്ച വാങ്ങി ചു മലാനച്ച
നും ശമ്മാച്ചന്മാരും അന്നു വരാപ്പഴെ പാത്തിരുന്ന പട്ടക്കാരർക്കും
വെള്ളഭോവ കുത്തിച്ചിച്ച് കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം
മെ ത്രാനച്ചനെ കാണാൻ വരാപ്പഴെ ചെല്ലുമ്പോൾ ഭോവ ഇട്ടു
കൊണ്ടു മെത്രാനച്ചന്റെ മുഖിൽ ചെന്നുകൂട്ട. എന്നൊരു സ്വരം
ഉണ്ടായി. ആയതിനാൽ അന്നുമുതൽ ശമ്മാച്ചന്മാരു ഭോവ കുത്തിക്കു
ണം എന്നുള്ള ശട്ടം തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ നടത്തിവരികയാൽ മേലുറ
ഞ്ഞവരെ പട്ടമേലിപ്പാൻ ഭോവിച്ചപ്പോൾ ഭോവ, സൂപ്പ്ചലസ് ഒക്ക

യം അവർക്കുണ്ടാക്കിയതിൽ പിന്നെയത്രെ അനുവദിച്ചതു. അതെന്തെല്ലാ അതുവരെ പള്ളികളിൽ സൂർപ് ലേസ് എന്ന പേരു പറഞ്ഞുവരുന്ന വട്ടത്തിൽ വെട്ടി നടുവിൽ കഴുത്തിലിടുവാൻ തക്കവണ്ണം വെട്ടിയിരിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു സൂർപ ലേസ് ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതും പള്ളിവകയായിരിക്കും. പള്ളിയിൽ ശേഷം ഉടുപ്പുകൾപോലെ ഉണ്ടാക്കി സൂക്ഷിച്ചുവരികയല്ലാതെ ഓരോരുത്തർക്കു ഇല്ലായിരുന്നു. പട്ടക്കാർക്കു സൂർപ് ലേസ് വേണമെന്നും ആയതു കൈയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും രണ്ടാമം പറഞ്ഞു. ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും പിന്നീടു പട്ടമേറ്റാവർക്കും ഉണ്ടാക്കിച്ചതിനാൽ ഓരോരുത്തർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എങ്കിലും ഇപ്പഴം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും മുൻപറഞ്ഞ കോയിൽമുക്കുകാരൻ ചാണ്ടിപ്പിള്ള ശുശ്രൂഷയും പിന്നെയും മറ്റു ചിലരും വന്നു കൂടിയതിനാൽ ഈ ദേഹം ഒരു സിമ്മനാരികൂടം ഏഴതിരുണ്ടാക്കി. ആയതിന്നു പന്ത്രണ്ടു വകുപ്പുണ്ടു്. ആയതു ഒരു പന്തിയിൽ പതിച്ചു പഠിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചു. പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്തു വരാന്തയുടെ കിഴക്കു അറ്റത്തു ഒരു മുറിയുണ്ടു്. അതിലൂടെ ഈ ദേഹം പാർക്കുന്നതു. ആ വരാന്തയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു ഒരു ചെറിയ മുറിയും നടുവിൽ നീളമുള്ള ഒരു വരാന്തയും ഉണ്ടു്. ഈ വരാന്ത അത്രെ ശിമ്നാരി ആക്കിയതു, അവിടെ ഇരുവശത്തു വകുപ്പു നടുവിൽ മേശയും ഇട്ടു ഇരുവശത്തും ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഇരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു ആവശ്യത്തിന്നു മാത്രം പുറത്തു പോയിരുന്നു. അഞ്ചുമണിക്കു പുറത്തിറങ്ങി നടന്നിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കു തീൻ കഴിഞ്ഞാൽ കുറെനേരം ഉറങ്ങുവാൻ മുറിയ്ക്കൽ പോകും. അപ്പോൾ എല്ലാവരും സുറിയായി മലയാള ഏഴതന്നും. നാ മണിക്കു പള്ളിയിൽപോയി ലുത്തിനിയോ, ഗ്രൂന്നം വായന, കൊന്തനമണ്ണാരം മുതലായതു എഴുതിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെല്ലാം ഞങ്ങളോടുകൂടി ഈ ദേഹവും കൂടിയിരുന്നു. ഇതിന്റെശേഷം പഠനസ്ഥലത്തു ഞങ്ങളോടുകൂടി വന്നിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞു കുറെനേരം ജ്ഞാനകായ്ക്കുണ്ടെങ്കിലും സംഭാഷണം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മണി കൊട്ടി ഉറങ്ങുവാൻ പോകയും ചെയ്തും. ഇങ്ങനെ കിടക്കുന്ന നേരം വരയും ഭോവ ഉടുത്തുകൊണ്ടു അവിടത്തെ ഇരിക്കയും മണി ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ചിലപ്പോൾ പതിനൊന്നു മണിവരെ രാവായിപ്പോകയും ചെയ്തും. ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുവാൻ പോയാലും ഈ ദേഹം വീണ്ടും അവിടെ ഇരുന്നു ഏറിയനേരം വായിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നടന്നുവന്നതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ശുശ്രൂഷയ്ക്കും ഒരു വാലിഭക്കാരനും മരിച്ചതിനാൽ പലരും കുറാം പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അതായതു, വടയാറ്റം കമരകത്തും മറ്റും ഉള്ള മല്ലാനാരോടുകൂടി പഠിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയ്ക്കു ഭോവകൂടാതെ കമ്മീ

ഒന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലം ജീവിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തരം ഒരു കഠിന ജപരം വന്നപ്പോൾ പുത്തനങ്ങാടിയിൽ ഇട്ടിപ്പു വൈദ്യൻ കർശനമായി പ്രമാണിച്ചതിനാൽ അന്നുമുതൽ കാലത്തു കഞ്ഞി കൂടി ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ വരാപ്പുഴ സക്രത്താരി അയ്യപ്പ താമസിപ്പിരുന്ന കാലത്തും ഈ ക്രമം അവിടയും അനുസരിച്ചിരുന്നു. ഈ ദേവത്തിന്റെ ഭക്ഷണം വീട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ മേലെഴുതിയവണ്ണം വീട്ടിൽ ഞെരുക്കം തന്നെ. ഈ ദേവം കൂടാതെ ചൊല്ലുന്നതിനു കുറെദിവസം മുമ്പു അമ്മയും മരിച്ചു. ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും രണ്ടു പെണ്ണുമാരും ഉള്ളതിൽ മൂത്ത പെണ്ണുളള ഒരു കെട്ടിയവൻ സ്വഭാവക്കേടുകാരനായി രക്ഷിക്കാത്തതാൽ ഈ പെണ്ണുളളും വീട്ടിൽ വന്നു പാർത്തിരുന്നു. അവരെ ഈ ചോരം കറിയും ഉണ്ടാക്കി കൊടുത്തുയക്കുന്നതു. എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠൻ അധിക പ്രാപ്തി ഇല്ലാത്ത ആളായിരുന്നു. ഇതിനാൽ ഇവരെക്കൂടും ഈ ദേവം കൂടാതെ ചൊല്ലിയ നാൾ മുതൽ ഈ ദേവത്തിന്റെ സഹായത്താലത്രെ ചിലവു കഴി ചുവന്നതു എന്നു പറയാം. െരം ദേവത്തിന്റെ ഉച്ച ഭക്ഷണത്തിനു ഏല്പായ്പ്പോഴം ഒരു കറി മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും. െരം ദേവം എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയാരെയും ടി. പീലിപ്പോസിനു പഠിപ്പിച്ചതിൽ ഒരു ഫലവുമില്ലെന്നുണ്ട് ഇനി താനെടുപട്ടും എൽക്കണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ പീലിപ്പോസു അരിശപ്പെട്ടു “നീ എന്നെ ചതിച്ചില്ലയൊ ഞാൻ മാപ്പിള അയ്യപ്പ നടുത്തല്ലയൊ എന്നെയീക്കോലം കെട്ടിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ഇനിക്കു പട്ടം തരുവിക്കയില്ലയൊ? െരം കൊച്ചു ശമ്മാച്ചനാരെ ഒക്കെ പട്ടമേല്പിക്കുന്നല്ലോ” എന്നും മാറ്റം െരം ദേവത്തെ ഭൂഷണം പറവാൻ തുടങ്ങി. അന്നത്തരം ടി. പീലിപ്പോസു പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നും വാഴ്ചെട്ടു പരദേശി അയ്യപ്പ നടുപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ഇങ്ങനെ െരം ദേവം പഠിപ്പിച്ചു വരികയിൽ െരം ദേവത്തിന്റെ മല്ലാൻ വയസ്സായി കല്ലറവിൽ പാർത്തു പഠിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. എന്നാൽ കന്നിമാസം ൧൦ം തോയരാട്ടു ശമ്മനാരി പെരുന്നാളായി കല്ലറവിൽ ഘോഷിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ ആ ദേവത്തിൽ നിന്നു ഏറിയ ഉപകാരം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കയാൽ ആ ദേവത്തിനെ ചെന്നു കണ്ടു ഒരു വാഴ്വു വാങ്ങിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചു ആട്ടു ശിഷ്യരായ പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകക്കാരൻ വരാപ്പുഴെ മല്ലാനായിരുന്നു മരിച്ച മംഗലത്തു ചാണ്ടി കരത്തനാരു ചെന്നെയും, വൈക്കത്തു പഴെകടവിൽ യൌസേപ്പു കത്തനാരു ചെന്നെയും എന്നെയും കൂടി കൊണ്ടുപോകമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനാൽ അവർ രണ്ടുപേരും അവരുടെ വീടുകളിൽ നിന്നു ഓരോ കുത്തു കച്ചയും ഇനിക്കുവേണ്ടി െരം ദേവം തന്നെ ഒരു വിശേഷ പുതപ്പും വാങ്ങിച്ചു ഞങ്ങളെ മൂവരേയും കൂട്ടി കൊച്ചിയിൽ

അടുത്ത ചില വിശേഷ തര തീർത്ഥാടനങ്ങളും ചട്ടംകെട്ടി കല്ലാ
മ്പിൽ ചെന്നു. ക്ഷവനായ മല്ലാന ചെന്നു റോം ദേവാലയം വലിയ ബഹു
മാനത്തോടും ആചാരത്തോടുംകൂടെ വന്നു ചെല്ലിട്ടു ദൂരെ മാ
റിനിന്നു. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മുവരും റോം കൗശികളും കൊണ്ടുചെ
ന്നു ആ ദേവാലയത്തിന്റെ മുറിയിൽ വെച്ചു കസേരയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ട
കുത്തി കൈ മുത്തുകയും ആ ദേവാലയത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളു
ടെ തലയിൽ കൈവെച്ചു അശീർവാദം ചെയ്തു. ടി. പെരുന്നാ
ളിന്നു പല ശിഷ്യരും വന്നു കൂടിയിരുന്നു. റോം ദേവാലയത്തെ പ്രസം
ഗം പറഞ്ഞു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങൾ പള്ളിപ്പുറത്തിന്നു തി
രിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

റോം കാലങ്ങളിൽ വരാപ്പുഴെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആ
യിട്ടു ചിലേസ്യാ പ്രാതർഗാസ്റ്റു എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മെത്രാനെ ചന്ദ്രോ
മ്മായിൽനിന്നു തന്നെ വാഴ്ചയും കൈക്കൊണ്ടു വരാപ്പുഴെ വന്നു അ
ന്നു നടന്നു വന്നിരുന്ന ചട്ടപ്പുകാരും അതായതു ഒരു വികാരി അപ്പ
സ്തോലിക്കായുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മറ്റൊരാൾ വാ
ഴ്ച ഏറ്റു പള്ളി ഭരിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ പള്ളികൾക്കു
ഒക്കെയും കല്പന അയച്ചു വികാരിമാരെയും വേണ്ടത്തക്ക ജനങ്ങ
ളെയും കൂട്ടി, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ദിവസത്തിൽ വരാപ്പുഴ പള്ളിയിൽ
വരുത്തി ലത്തീനിലും മലയാളത്തിലും പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ആയ
തിന്റെ പകർപ്പുകൾ പള്ളികൾക്കു ഒക്കെയും കൊടുത്തതായും ചെ
യ്ക്കും. അന്നേദിവസം കൂടുന്ന പട്ടക്കാക്കും ജനങ്ങൾക്കും അവരവരു
ടെ ബഹുമാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം രീതി കൊടുക്കുമാറായിരുന്നു. അ
പ്രകാരം തന്നെ മേലെപ്പറഞ്ഞ മെത്രാനെ ചന്ദ്രോമ്മായിൽ റോം ക്രി
മവും കഴിച്ചു. റോം ദേവാലയം റോം ക്രമത്തിന്നു കൂടിയിരുന്നു. റോം
ദേവാലയം പരിചിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ കാലം വരെ വരാപ്പുഴെ സകൂത്താ
രി ആയി താമസിച്ചിരുന്നു. പള്ളികൾ സംബന്ധിച്ച കാര്യം മാത്ര
മല്ല വരാപ്പുഴെ ഉള്ള വസ്തു ഏല്പാടുകളുടെയും വിവരങ്ങളും വേ
ണ്ടുവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. സകൂത്താരി വേലയിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞി
ട്ടും വികാരിജനരാജന്മാരായി നടത്തിയിരുന്ന ബ്രോസ്സ്, നിക്സാവോ
സ് എന്ന മുപ്പച്ചന്മാരായ പ്രധാനസ്ഥാനികൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ റോം
ദേവാലയത്തിനെ ആളയച്ചു വരുത്തി ആലോചന ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. ഇ
തു മുഖാന്തിരം റോം ദേവാലയം വരാപ്പുഴെ ചെന്നാൽ റിപ്പോർട്ടും വ
രെയുള്ള ചിലവുകൾ ഏല്പാം അവടെനിന്നു നടത്തിയിരുന്നു. റോം
മെത്രാനെ ചന്ദ്രോമ്മായിൽ കാലത്തിലത്രെ പള്ളികളിൽ വിവിധരക്കു മെ
ത്രാൻ തന്നെ പോകുന്ന ശട്ടം തുടങ്ങിയതു. ൧൧൧൩. കടമാളർ പ
ള്ളിയിലത്രെ വിസിത്തയ്ക്കു പോയതു. അതിന്റെ ശേഷം പള്ളിക
ളൊക്കെയിലും വിസിത്തയ്ക്കു പോയി. ഇതിന്നു മുമ്പിൽ ബഹുമാന
പ്പെട്ട മിസ്സോനാരിമാരെ പള്ളികളിലയക്കുന്നതല്ലാതെ മെത്രാന്മാ

ൻ

രു പോകുക പട്ടമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ ഞരം മലയാള രാജാക്കളുടെ ഇടത്തുള്ള ബഹുമാനത്തിനുവേണ്ടി ആയിരുന്നു എന്നുതോന്നുന്നു. അതായതു, മുനിമാരു അവരുടെ ഇടത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുകയില്ല എന്നുള്ള മുറ അനുസരിച്ചായിരിക്കാം. എന്നാലിപ്പോൾ ചെയ്യുംവണ്ണമുള്ള കൃമത്തോടും ഫലത്തോടുംകൂടെ ചെയ്തിരുന്നില്ലെങ്കിലും പള്ളികളിൽ നടന്ന് സിമിത്തേരി വേണമെന്നും ആയതിൽ ശവമടക്കണമെന്നും കുമ്പസാരക്കൂട്ട ഉണ്ടാക്കണമെന്നും കൊമ്പിരിയ ഉണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള പട്ടം ഞരം ഭേദം കല്പിച്ചു. അതിനു മുമ്പു പള്ളികളിൽ പ്രത്യേകം സുറിയാനി പള്ളികളിൽ ദർശനവും (കൊമ്പിരിയ എന്നുള്ള ക്രമം) ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ. സിമിത്തേരിയും കുമ്പസാരക്കൂട്ടം ലത്തീൻ പള്ളികളിലും ഇല്ലാത്തതു.

സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങളും തെയോലോജിയായ, മൊറാൾ ഇങ്ങനെയുള്ള പട്ടക്കൾ ആവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലായ്കയാൽ പട്ടക്കാരുടെ അറിവില്ലായ്മ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന നാശങ്ങളെ കാണുകയാൽ ഈഭേദം ഏറ്റവും സങ്കടപ്പെട്ട പള്ളരെ അന്വേഷിച്ചതിൽ, പാണ്ടി രാജ്യങ്ങളിൽ പൗലീസുക്കാര ചില പുസ്തകങ്ങൾ തമിൾ പേച്ചിൽ ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു, ആ പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തി. അപ്രകാരംതന്നെ ഇവിടങ്ങളിലും ചില മിസ്സോനാരിമാരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചില മലയാള പുസ്തകങ്ങളും വരുത്തി ഇവയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു വായിപ്പാനും തന്നു. ഞരംഭേദവും തമിൾ ഭാഷ പഠിച്ചു, ആ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുവന്നു. എല്ലാപ്പോഴുംതന്നെ വായിച്ചിരുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു മറ്റു മല്ലാമാരു “തമിഴമല്ലാൻ പാണ്ടി മല്ലാൻ” എന്നു പരിഹാസമായി വിളിച്ചിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ: സുറിയാനി പേച്ചിലുള്ള പഠനം ഇല്ലായ്കയാലത്രേ ഞരം തമിഴ പുസ്തകങ്ങളെ വായിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. പുണ്യജീവിതം, വലിയ ഓത്തിന്റെ അത്മാ ഞാരായ്ക്കൽ മല്ലാൻ, കരിയാറിൽ മല്ലാൻ, പൗലീനോസ് മുപ്പച്ചൻ എന്നവരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കൂടാശ പുസ്തകങ്ങളും മറ്റു ചില വിശേഷ മലയാള പുസ്തകങ്ങളും ഞാനുമുത്തു, ഞാനാസംജീവി, ഏഴാഴ്ച പുതുമ, നക്ഷത്രമാല, പുരാണിമം, പശ്ചിമം മുതലായ വിശേഷ തമിൾ പുസ്തകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അച്ചടിപ്പെന്ന പേരുകൂടെയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഞരം ഇന്ത്യയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള പുസ്തകത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അധിക അന്വേഷണവും വേലയും വേണ്ടിവന്നു. തമിഴിൽ നിന്നു മലയാളത്തിലേക്കു ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തിരുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യർ എല്ലാവരേയും പക്ഷാഭേദം കൂടാതെ പഠിപ്പിക്കയും, അവർക്കുവേണ്ടി കൈയെഴുത്തായിരുന്ന സുറിയാനി വേദപുസ്തകങ്ങൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും വരുത്തി അവർക്കു കൊടുക്കയും അവരേകൊണ്ടു പകർത്തിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടക്കാർക്കുതന്നെ

റിവിനു തക്കതായ പഠിതമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ലത്തീൻഭാഷ പഠിക്കണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ചിലരെ എങ്കിലും പഠിപ്പിച്ചാൽ അവരുവഴിയായി ശേഷംപേക്കും ഉപകാരം ഉണ്ടാകും എന്നു വിചാരിച്ചു. ആകയാൽ ഞങ്ങൾ അറിയാതെ മേലെഴുതിയ മിലേസ്സോ മെത്രാനച്ചനെ റംസംഗതി ബോധിപ്പിച്ചു. ആദ്യേറവും സമ്മതിച്ചു. നിക്താവോസു മൂപ്പച്ചന്നു റംദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ അധികസ്തേഹമായിരുന്നതിനാൽ പേണ്ട സഹായങ്ങൾ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്രകാരം ഞങ്ങൾ മൂവരേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാപ്പഴെ കൊണ്ടുപോയി ആക്കി. സിമ്മനാരിയ്ക്കു പുറത്തു കിണാരിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ പാപ്പാനും പഠിതത്തിന്റെ നേരത്തു ലത്തീകാരുടെ സിമ്മനാരിയിൽ പോയി പഠിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും തീരും കിടപ്പും റം മുറിയിൽ കഴിച്ചു കൊള്ളണമെന്നും എന്തോരാവശ്യം നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഒക്കയും മൂപ്പച്ചനോടു പറഞ്ഞാൽ നടത്തിത്തരമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു റംദ്ദേഹം പള്ളിപ്പുറത്തിനു പോയി. പിറോദിവസം ഞങ്ങൾ സിമ്മനാരിയിൽ ചെന്നൊ സിമ്മനാരിയിൽ കയറുന്നതിനും അവർക്കു സമ്മതമില്ലാത്തു. ഇതിനാൽ ഹുദ്ദേഹത്തിന്റെ നല്ലലാക്കു സാധിക്കാതെ പള്ളിപ്പുറത്തേക്കു പിന്തിരിയേണ്ടി വന്നു. ആകയാൽ ലാക്കു സാധിക്കാതിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, കുറെ മാനുഷകൂടും സങ്കടവും കൂടെ ഉണ്ടായി. ഇനി ഇതിനു എന്തുവഴിയുള്ളു എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ മേലെഴുതിയ രണ്ടുപേരും പ്രായംചെന്നവരായാലും കാനോനാ നമസ്താരം മുതലായതു തഴങ്ങി അഞ്ചു പട്ടത്തിന്നു ആസ്സമാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും എന്നെയെങ്കിലും കുറെ ലത്തീൻപേച്ചു പഠിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അന്നു തങ്കിപള്ളിയിൽ വികാരി ആയിരുന്ന വടക്കൻ പള്ളിപ്പുറത്തുകാരൻ മെയിൽ പാദിയച്ചൻ ഒരുപ്രകാരം ലത്തീൻപേച്ചു തിരിയുന്നയാൾ എന്നു കേട്ടു ഹുദ്ദേഹം തന്നെ ചിലവുതന്നു അയച്ചു. കുറേനാൾ ആരെടുമാസം അവിടെ താമസിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ഭീനംവന്നതിനാൽ പോരികയും ചെയ്തു. റം ആഗ്രഹം സാധിക്കുന്നതിന്നു ഇടയായില്ല. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ആദ്യേറത്തിന്റെ ഏറിയ പ്രയത്നത്താൽ യജമാനന്മാരെ ബോധിപ്പിച്ചു വടയാറു പള്ളിയിലും, പിന്നെയും ചില പള്ളികളിലും കൊഗ്രഹസ്തോൻ എന്ന കമ്മലമാതാവിന്റെ ദർശനപ്പെരുന്നാൾ സ്ഥാപിച്ചു ഘോഷിച്ചിരുന്നു. ആദ്യേറത്തിന്നു ഊറിക്കപ്പെട്ട സ്തേഹക്കാരനായി ബ. പോരൂക്കര തോമ്മാക്കത്തന്നാറച്ചനും ഹുദ്ദേഹവും കൂടെ “റം മലയാളത്തിൽ പട്ടക്കാർക്കുപോലും ഒരു തപസ്സുവേണം ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ഏറിയ നന്മകൾക്കു വിഷ്ണുമായിരിക്കുകൊണ്ടു വല്ലപ്രകാരത്തിലും പട്ടക്കാർക്കുങ്കിലും ഒരു ദർശനവീടുണ്ടാക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. ആയതിന്നു ഒരു സഹായം ആരുമില്ലാ

ഈകൊണ്ടു വേദിച്ചപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവസഹായത്താൽ
 ബഹുമാനപ്പെട്ട ബോംബയുടെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയ മാ
 ർ മൌറേലിയോസ് ദൊലീസ് എന്ന മെത്രാനച്ചൻ ഇവിടേക്കു വ
 ന്നു. മാർ ലെയോൻ പത്താമതു എന്ന ശുദ്ധമാന മാപ്പാപ്പായുടെ ക
 ല്ലനയാൽ വരാപ്പുഴക്കു ഇന്തിരിപ്പാ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയി
 ടു വാഴുകയിൽ, ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ, മുമ്പു പീയൂസു ഏഴാമതു
 എന്ന ശുദ്ധമാന മാപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പ
 സ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു വാണിരുന്ന മാർ റെയിമുൾദ് സൂയ് എന്ന മെ
 ത്രാനച്ചന്റെ സകൃത്താരിയായിട്ടു പാത്തിരുന്നതിനാലും, പിന്നെ
 ഉണ്ടാകുന്ന യജമാനന്മാരു ആലോചന ചോദിക്കുന്നതിനായി ഞ
 ങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനെ വിളിക്കുമാറായിരുന്നു. അപ്രകാരം ബഹുമാ
 നപ്പെട്ട മാർ മൌറേലിയോസ് എന്ന മെത്രാനച്ചൻ വിളിച്ചു ഒന്നു
 കിൽ സകൃത്താരി ആയിട്ടുവിടെ പാർക്കണം, ആയതല്ലെങ്കിൽ ഇപ്ര
 കാരം വിശ്വാസമുള്ളതിൽ ഒരു പട്ടക്കാരനെ ഇവിടെ നിർത്തണം
 എന്നു കല്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചൻ പഠിപ്പിക്കൽ എന്ന ജോ
 ലി ഉപേക്ഷിച്ചാൻ പാടില്ലായ്ക്കയാൽ പോരുകര തോമ്മാക്കത്തനാറ
 ചനെ കൊല്ലത്തു തങ്കച്ചേരി പുത്തമ്പള്ളിയിൽനിന്നു വരുത്തി മെ
 ത്രാനച്ചന്റെ സകൃത്താരി ആയിട്ടു അക്കകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ
 യിരിക്കുകയിൽ ഇവരു മുൻപിചാരിച്ച സംഗതിയേപ്പറ്റി ആലോ
 ചിക്കുകയിൽ “എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടുമൂന്നുപേരു കൂടുന്നിടത്തു ഞാ
 നുണ്ടാകുമെന്നും, ചോദിച്ചിൻ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടപ്പെടും” എന്നിങ്ങ
 നെയുള്ള നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടിനു തക്കവണ്ണം ഇവരു
 ടെ ഉത്സാഹത്താലും അപേക്ഷയാലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാനച്ച
 ന് രം അവസ്ഥകൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ ദാഹിക്കപ്പെട്ട ഭൂമി വർഷത്താ
 ൽ തെളിയുംവണ്ണം പുണ്യദാഹത്താൽ ദാഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അ
 ചൻ ഏറ്റിക്കപ്പെട്ട തെളിവാൽ തെളിഞ്ഞു “തമ്പുരാന്റെ മുഖം
 അന്വേഷിക്കുന്നവരു രംവേലയ്ക്കു ദാനദർമ്മം ചെയ്യണം” മെന്നു ഒരു
 പന്യേന്തി എഴുതി. ഇതിനു ദാനധർമ്മമായിട്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട അ
 ചൻ ചുവറൻ-ാംകാലം വൃശ്ചികം ചനു-തന്നെ മുൻപിനാൽ ഇവ
 രുടെ കയ്യിൽ, അതായതു ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചന്റെയും പോരുകര
 അച്ചന്റെയും കയ്യിൽ ഇരുനൂറു കുമ്പിനിരൂപായും കൊടുത്തു ഇ
 തിനു വേലചെയ്യാൻ ഇവർ രണ്ടുപേരെയും കഴലപ്പെടുത്തി അയ
 ചു. ഇവരു പുറപ്പെട്ടു ചുവറൻ-ാംകാലം തുലാമാസത്തിൽ കോയി
 ൽമുക്കു പള്ളിയിൽ (എടത്തായിൽ) പോകുംവഴി കല്ലുക്കാട്ടു പള്ളി
 യിൽ (ചമ്പക്കുളത്തു) കയറി പന്യേന്തികാട്ടി വിവരം അറിയിച്ചു.
 പട്ടക്കാരും യോഗക്കാരുംകൂടി ഇരുനൂറു രൂപയ്ക്കു അയിരപ്പാറനെല്ലു
 തരത്തക്കതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു വികാരി അച്ചന്റെ ഒപ്പും പ
 ണ്യേന്തിയിൽ വെച്ചുതന്നു. അവിടെനിന്നു കോയിൽമുക്കു പള്ളിയി

ൽ പോയി. അവിടെയും പണ്യേന്തികാട്ടി വിവരം അറിയിച്ചാറെ അ
വരെല്ലാവരുംകൂടി പള്ളിയിൽ നിന്നു നാനൂറു രൂപയ്ക്കു പതിനാ
യിരം ചക്രം കൊടുക്കത്തക്കതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു, പൂട്ടുതറന്നു ച
ക്രം പതിനായിരവും കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു അച്ചൻ
പള്ളിപ്പുറത്തുവന്നു പാക്കയും, ഏ. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ അത്തുങ്ക
ൽ മേർ അഗ്രയോസു ശ്ലീഹായുടെ പള്ളിയിൽ താമസിക്കുകയാൽ
പോരുകൾ അച്ചൻ അവിടെപോയി സകുത്താരിയായി താമസിക്കു
യും ചെയ്തു.

കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം വീടിന്നു സ്ഥലം കാണ
ണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനും പോരുകൾ അച്ച
നും ആ ഭേദത്തിന്റെ ഒരു വാലികോരണായിട്ടു കണിയുന്നതാ
യൊക്കെ എന്ന പൈതലും പള്ളിപ്പുറത്തു പള്ളി ഇടവക കല്ലുകൽ
ഇട്ടിയയിപ്പും മംഗപ്പരിയയിലുള്ള ഇടൻ എന്നവനും ഇവരെല്ലാവ
രും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു ഇത്തിപ്പെഴു അററിൻ വഴിപോയി വെട്ടിക്കാട്ടു
മുക്കും കടന്നു ആ പ്രദേശങ്ങളൊക്കയും തിരഞ്ഞു അവിടെനിന്നു
കടന്നാട്ടിൽ പാറാ എന്ന ചൊല്ലുന്ന അപകടസ്ഥലവും കട
ന്നു മുളക്കുളത്തു ചെന്നു. അവിടെയും തിരഞ്ഞാറെ തക്കതായ ഒ
രിടവും കണ്ടില്ല. അവിടെനിന്നും തിരികെ യാത്രപുറപ്പെട്ട വഴി
കാണുന്ന ഉയരപ്പെട്ട കുന്നും മലയും നോക്കുകയും ആലോചിക്കുകയും
ഇങ്ങനെ കടന്നാട്ടിൽ പാറയും കടന്നു അതിന്നും താഴെ വെട്ടിക്കാ
ട്ടു മുക്കിനും മേൽക്കു കളമ്പൂരിന്നു ചെല്ലുന്ന മണ്ണ് അടുത്തു അ
വിടെ ഒരു സ്ഥലം കണ്ടു. അവിടവും വേനൽക്കാലത്തിൽ ഒരു ക
ടക്കുന്നതിനാൽ ആ സ്ഥലവും പിടിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നും പള്ളി
പ്പുറത്തു വന്നു ഇനി ഒരു സമയത്താകട്ടെ എന്നും വെച്ചു പോരുക
ൾ അച്ചൻ മെത്രാനച്ചന്റെ പക്കൽപോയി.

കുറേനാൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പാസ്റ്റർ പാട്ടി അച്ച
നും ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരുകൾ അച്ചനും ഇട്ടുപ്പു കത്തനാറ
ച്ചനും മംഗലത്ത് ചാണ്ടികത്തനാറച്ചനും കൂടെ മുവിൽ പോയ
അറുവഴിക്കു തന്നെ പുറപ്പെട്ടു വെട്ടിക്കാട്ടുമുക്കിനും മേൽക്കു കട
ന്നാട്ടിൽ പാറയും താഴെ കാവൽ വഴി ചേരിക്കും കിഴക്കുള്ള ചെ
മ്മഞ്ചി എന്ന ചൊല്ലുന്ന ഉയർന്ന ഒരു കുന്നുംപുറം കണ്ടു. അതിനും മു
കളിൽ വളരെ പ്രയത്നവും ബുദ്ധിമുട്ടും കഴിച്ചു കയറി നോക്കി
യപ്പോൾ ഉയർച്ചയും വീതിവിസ്താരവും സ്ഥലസൗഖ്യവും നല്ലതുത
ന്നെ. ഏകിലും വള്ളമടച്ചാനും താഴ്ത്തുന്നിന്നു ഒരു വസ്തുവും മുക
ളിൽ കൊണ്ടുവരവാനും വളരെ പ്രയാസം. അതിനാൽ ആ സ്ഥല
വും അത്ര യുക്തികരമായില്ല. അവിടെനിന്നും എല്ലാവരും മടങ്ങി
ഒരൊരത്തരുടെ സ്ഥലത്തു പോരുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ഞങ്ങളുടെ മല്ലാനച്ചനു വാതം വന്നു വിഷമിച്ചു

കിടപ്പിലായി. ഒരു മസേത്തോളം കുഞ്ചാന ചൊല്ലാതെയും അരക്രമം തളന്ന് പോകയാൽ കാൽ അനക്കവാൻ വഹിയാതെയും അയിപ്പോയി. ദിനം ഒരു വിധം സൗഖ്യമായ ശേഷം വടകരക്കു പോയി. അവിടെവെച്ചു ഞാനും ബ. അച്ചനും ആറ്റിനക്കരെ കടന്ന് പല മലകളും കുന്നുകളും കയറി ഏകദേശം ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്തിരിഞ്ഞുവന്നു. ആ സ്ഥലങ്ങളും ബോധിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു ഞങ്ങൾ പള്ളിപ്പുറത്തിനു തിരികെ വന്നു. അതിരമ്പുഴക്കിഴക്കു് പള്ളിക്കുന്നെന്നും പള്ളിക്കയമെന്നും ഇങ്ങനെ നല്ലതിൽ ഒരിടമുണ്ടെന്നും, വേദഗിരി എന്ന ഒരു ഇടമുണ്ടെന്നും കേട്ടതിനാൽ ആ ഇടങ്ങൾ കണ്ടെന്നായി ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരുകാര അച്ചനും കൂടെ പോയി. ആ ഇടങ്ങൾ കണ്ടാറെ വെള്ളസൗഖ്യമുള്ളതും സ്ഥലസൗഖ്യക്കേടും സ്ഥലസൗഖ്യമുള്ളതും വെള്ളസൗഖ്യക്കേടും ആകയാൽ ആ സ്ഥലങ്ങളും നല്ലവണ്ണം പിടിച്ചില്ല. അവിടെനിന്നു കുടമാളൂർ ആറ്റിൽ വന്നപ്പോൾ കുടമാളൂർ പള്ളിക്കു കിഴക്കു ഉയർത്തിൽ പുഴയരികിൽ ഒരു കുന്നു കണ്ടു. അവിടെ കയറി കണ്ടപ്പോൾ സ്ഥലസൗഖ്യംകൊണ്ടും പുഴയരികിലാകുകൊണ്ടും ആയതു തന്നെ കൊള്ളാമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ഏറിയ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കഴിച്ചു ആ സ്ഥലത്തു് ഒരു പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു വിചാരണ കഴിക്കുന്നതിനു ദിവാൻജിയുടെ ഉത്തരവു തഹശീൽദാക്കു അയച്ചിട്ടു, തഹശീൽദാക്കു കരക്കാക്കു ശീട്ടു എഴുതി പരുത്തി വിചാരണ കഴിച്ചാറെ മേലെഴുതിയ പുല്ലങ്കരിക്കുന്നും പുറം കുമാരനല്ലൂർ ഭഗവതിയുടെ സങ്കേതമാകുകൊണ്ടു് ഊരാട്ടുക്കാക്കു സമ്മതമില്ലാഴികയാൽ അവിടെ പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കയില്ലെന്നും സങ്കടമുണ്ടെന്നും കച്ചിട്ടു വെച്ചു. ആകയാൽ ഞരും കാൽ പ്രയാസമാകയാൽ സാധിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു.

പിന്നീട് അതിനു വടക്കുവശത്തു് കുടമാളൂർ ചെറിയ പള്ളിക്കു കിഴക്കുവശത്തുള്ള ഒരു കുന്നുംപുറം വാങ്ങിക്കൂണം എന്നു വിചാരിച്ചു അതിന്നു വേലചെയ്തു. ഇരുപത്തഞ്ചുനായമ്പിന്റെ തലേ ദിവസം തയ്യിൽ തരകൻ എന്നും, അയാളുടെ അനുജൻ കൊച്ചു പോത്തൻ മാപ്പിള എന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ഗൃഹസ്ഥന്മാരു ഐക്യമായി പാത്തുവരുന്നു എന്നും അവരെ കണ്ടു് പാഞ്ഞാൽ അവരു വിചാരിച്ചു നടത്തി തരുമെന്നും കരുതി ആ ദിവസം കുഞ്ചാനയും ചൊല്ലി നോയമ്പോടെ തിരിച്ചു കാൽങ്ങൾ പാഞ്ഞറിയിച്ചാറെ അച്ചന്മാരു ഏങ്ങും പോകണ്ടാ എന്നും നമ്മുടെ ഞരും കുന്നും പുറം തന്നെ നന്നു് എന്നും ഇങ്ങനെ ഇതിന്റെ വിശേഷം പാഞ്ഞു്, കയറ്റി കാട്ടിയപ്പോൾ ഇതുതന്നെ കൊള്ളാമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു് വേലചെയ്യുന്നതിനും പാഞ്ഞു തിരിച്ചു പോന്നു. മേലെഴുതിയ ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ഏറ്റുമാനൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ മാനാനം കര

൧൪

യിൽ ഓലംകണ്ണ മുക്തൻ എന്ന കുന്ന കാലായിൽ പള്ളിയും വീടും വയ്ക്കുന്നതിനു സമ്മതമുണ്ടെന്ന് കരകാര്യക്കൊണ്ടു ചീട്ടുവെച്ചിട്ടു. പെ. ബ. അച്ചൻ അത്തുകൽ പാത്തിട്ടു സുഖക്കേട ആകകൊണ്ടു കുടമാളർ വന്ന് പാർക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അവിടെ വന്നു പാത്തു. റം അവസരത്തിൽ റെയിടാ വെട്ടിത്തെളിച്ചു ഒരു കുരിശു പുറ കെട്ടിച്ച് ബ. മല്ലാനച്ചനെക്കൊണ്ടു അനുവാദം വാങ്ങിച്ചു ക്ഷണം ചൊല്ലണമെന്നും ആയതല്ലാത്താൽ അതിരമ്പുഴയിൽ ചെന്നു കബ്ബനും ചൊല്ലി ഇവിടെ വന്ന് പാത്തു വേല എടുപ്പിച്ചാൻ കഴിഞ്ഞുവരുന്നതല്ലാ എന്നും ആയതുകൊണ്ടു അച്ചൻ വന്നു റം വിവരം ബ. അച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ചു അനുവാദം വാങ്ങേണ്ടുന്നതിനു വേഗത്തിൽ വരണമെന്നും ഏതൊരു പാഞ്ഞയച്ച പ്രകാരം ഞാൻ പള്ളിപ്പുറത്തു ചെന്നു പാഞ്ഞാരെ അച്ചൻ അതിന്നു സമ്മതിച്ചു മെത്രാനച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നു ബോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ, കുഞ്ഞിമാർ കബ്ബന ചൊല്ലിയെന്നാൽ പിന്നത്തേതിൽ ഉദാസീനതയും വെട്ടിച്ചുകേടും ആയിരീരും. ആകയാൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ ചെറുതാചിട്ടു ഒരു കുരിശുപുറ കല്ലുകൊണ്ടു തന്നെ രീ ക്ഷണമെന്നു കല്പിച്ചു. അപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചു വേലചെയ്തതുകൊണ്ടു, ഞങ്ങളുടെ അച്ചൻ ചട്ടപ്പാകകൊണ്ടു മലയിൽ വന്നിരിപ്പാനും അതിരമ്പുഴക്കു പോയി ചൊല്ലുവാനും പാടില്ലായ്കൊണ്ടും പള്ളിപ്പുറത്തു, മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പനപ്രകാരം സെമ്മിനാരി നടത്തുന്നതിന്നു അവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും അവിടേയ്ക്കു പോയി.

൧൮൩൧-ാം കാലം ഇടവം ൧൧-ാംനു പെ. ബ. അച്ചൻ വന്ന് കൊവേന്തക്കു കല്പിടാമെന്നു കല്പിച്ചിരുന്നു. റം അവധിക്കു കല്പിടുവാനും കപ്പേളയിൽ കബ്ബന ചൊല്ലുവാനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നുള്ള അറിയിച്ച അച്ചന്റെ ശിഷ്യരും സ്നേഹിതരും ആയ പട്ടക്കാർക്കുപാർക്കും കൊടുത്തയച്ചു. എന്നാൽ ദിവസം അടുത്തു വന്നപ്പോൾ മെത്രാനച്ചൻ കൈകാൽ ഒക്കയും ഒരുതരം വലിയ ചിരങ്ങുണ്ടായതിനാൽ കല്പിടുന്നതിനുള്ള മനസ്സു അല്പം തണുത്തു. ആകയാൽ പോരുകാര അച്ചനും, അച്ചനും, പാസ്റ്റർ പാറ്റി അച്ചനും അധികം സാധ്യപ്പെട്ടപേക്ഷിച്ചതിനാൽ ഒരു പ്രകാരം സമ്മതിച്ച് കല്പിടുന്നതിന്നായി വന്നു. പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ സുഖക്കേടാകയാൽ, പള്ളിപുത്തച്ചൻ കല്പിടട്ടെ എന്നും, അച്ചൻ പാടില്ലെങ്കിൽ പോരുകാര അച്ചൻ ആകട്ടെ എന്നും ഇങ്ങനെ അവരുടെ ഉപവിധാലും ഏളിമയാലും കുറെ തർക്കിച്ചു എങ്കിലും പോരുകാര അച്ചൻതന്നെ കല്പിടുന്നതിന്നു രീച്ചപ്പെടുത്തി. ആരുടെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നതിന്മേൽ മൂന്നു അഭിപ്രായമായി. യോഹന്നാൻ മാം ദാനായുടെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു പെ. ബ. മെത്രാനച്ചനും, ടുമ്മനീക്കോസു പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു ഞങ്ങളു

൧൫

ടെ അച്ചനും, യൌസേപ്പു പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ വേണമെന്നു പോരുക അച്ചനും പറഞ്ഞു. ഇതു മൂന്നും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെ. ബ. മെത്രാനാച്ചനും, ഞങ്ങളുടെ അച്ചനും പോരുക അച്ചന്റെ നിശ്ചയം തന്നെ എല്ലായിപ്പുന്നുന്നു എന്നു ച്ച് പെ. ബ. മെത്രാനാച്ചൻ നിന്നുകൊണ്ടു പോരുക അച്ചനെക്കൊണ്ടു യൌസേപ്പു പുണ്യവാളന്റെ നാമത്തിൽ കൊവേണപ്പള്ളിക്കു അടിസ്ഥാനമിട്ടുവിട്ടു. ചവറുവാക്കം, പെ. ബ. മൌറലോസു മെത്രാനാച്ചൻ പകരം, പെ. ബ. പ്രംസീസ്സ് ശൌയ്യാർ മെത്രാനാച്ചൻ വന്നു. അച്ചന്മാരും ചെന്നു കണ്ടു. പ്രംസീസ്സോസു ശൌയ്യാർ മെത്രാനാച്ചൻ, പോരുക അച്ചൻ മാനാനം വിട്ടു കയംകളം പിള്ളത്തോപ്പു ഇങ്ങനെ കൊല്ലം മിസ്സത്തിലുള്ള പള്ളികളിൽ വികാരി ആയിട്ടു പോകണമെന്നു ഒരു കല്പന പോരുക അച്ചൻ അയച്ചു. ഇതിനാൽ റം ദേവം മല്ലാനാച്ചന്റെ പക്കൽ വന്നു ആലോചിച്ചു. എങ്കിലും മേല്പട്ടക്കാരെ കല്പന ദൈവത്തിന്റെ തിരുമനസ്സുകയാലും പക്ഷേ നമ്മുടെ ചെല്ലവിളി പരീക്ഷിച്ചാനായിട്ടു തന്നെ കല്പിച്ചതൊ എന്നും അറിവൻ വഹിയായ്ക്കയാലും യാതൊരു സങ്കടം പറയാതെ പോകണമെന്നത്രെ ഇനിക്കു തോന്നുന്നതെന്ന് ആ ദേവം തന്നെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ എന്നു മല്ലാനാച്ചനും പറഞ്ഞു ആ ദിക്കുകൾക്കു പോരുക അച്ചൻ പോയി.

അനന്തരം പെ. ബ. മെത്രാനാച്ചൻ മല്ലാനാച്ചനോടു കല്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം എത്രയും പലിയ കീഴ്പ്പക്ഷത്തോടുകൂടെ നിറവേറ്റുന്നതിനാലും, അപ്രകാരം തന്നെ പോരുക അച്ചൻ കല്പന കേട്ടു തെക്കോട്ടു പോയി വികാരിത്വം നടത്തിയതിനാലും, മെത്രാനാച്ചൻ പള്ളരെ സന്തോഷവും താല്പര്യവും ആയിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ പോരുക അച്ചൻ പിള്ളത്തോപ്പു മുതലായ പള്ളികളിൽ വികാരിത്വം കഴിഞ്ഞു വന്നു. ആ ദേവം കൊല്ലത്തു നിന്നു ഒരു പണിക്കാരനെ കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ മരപ്പണിയും കൽപ്പണിയും തിരിയുന്നവനായാൽ പള്ളിക്കും പള്ളിയിൽ നിന്നു വടക്കോട്ടുള്ള മുറികൾക്കും അടിസ്ഥാനമിട്ടു പണി തുടങ്ങി. ഇതിനിടയിൽ അച്ചനോടു പഠിക്കുന്നതിൽ അതിരമ്പുഴക്കാരെ ആലഞ്ചേരി എന്നും, വല്ലു പറമ്പൻ എന്നും രണ്ടു ശമോച്ചന്മാരു ഏല്പിക്കൊണ്ടു അച്ചൻ കൂടുകൂടെ വന്നു താമസിക്കുകയും ഇവിടെ പാർത്തു വന്നു. ഇവിടെ അച്ചന്മാരുടെ അഭിപ്രായം രണ്ടായി. മല്ലാനാച്ചൻ പഠിപ്പവും ശമോച്ചന്മാരും കൂടെ വേണം. അല്ലാത്താൽ പള്ളിയ്ക്കടുത്ത ശുശ്രൂഷ ആലോചനയായി ചെയ്യാനും ജനങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ മേൽ താല്പര്യമുണ്ടാകുന്നതിനും കൊവേണത്തു ആളുകളെ കിട്ടുന്നതിനും പാടുണ്ടാകയില്ല. ആകയാൽ സമ്മിന്നാരിയും പഠിപ്പ

മന്ന

വു. ഒരു ഭാഗത്തും മറ്റൊരു ഭാഗത്തും കൊമ്പേന്തയും ആയിരിക്കു അത്രെ വേണ്ടതു്, അല്ലാത്തതാൽ റം ദിക്കിലെ മുറയ്ക്കു നടക്കുന്നതിന്നു പ്രയാസം. പൊതുക്കൾ അച്ചന്റെ അഭിപ്രായം, സിമ്മിനാരിയായിട്ടു പഠിപ്പിച്ചവന്ന സ്ഥലങ്ങൾ മിക്കതും കാലദിം കൊണ്ടു് നശിച്ചു വീണത്രെ കണ്ടുവരുന്നതു്. ഇവരെ ചൊല്ലെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നു പ്രയാസം. കൊമ്പേന്ത എന്നു ലാക്കുവച്ചതിന്നാൽ ദൈവശരണമല്ലാതെ മാനുഷ ശരണം നോക്കുന്നതായാൽ നേരെ വില്ലവു ആണു്. എന്നുവരികിലും പൊതുക്കൾ അച്ചൻ മല്ലാനച്ചന്റെ മനസ്സിന്നും ആഗ്രഹത്തിന്നും കീഴ്വഴങ്ങി. ആയതിന്നാൽ റം ശമോച്ചന്മാരും മാനാനത്തു തന്നെ പാത്തുവന്നു. വടക്കോട്ടുള്ള മുറിയുടെ താഴത്തെ മുറിയിൽ ഒരു പ്രകാരം പാപ്പാരായി, അപ്പോൾ മല്ലാനച്ചന്നു അർശുസ്സിന്റെ ചട്ടപ്പാൽ ക്ഷീണിച്ചും മാനാനത്തു വന്നാൽ അധികമായി തണുപ്പു കാറ്റാൽ താമസിപ്പാൻ പാടില്ലാതെയും ആകയാൽ ഏറിയതും പള്ളിപ്പറത്തു തന്നെ പാത്തു. ക്രമേണ വടക്കോട്ടുള്ള മുറിയുടെ മുകളിലത്തെ തട്ടിലും പാപ്പാരായി. ചിലരൊക്കെയും പഠിപ്പാനായി വന്നുകൂടി. ഒരു മുഴുവൻ ഗ്ലാനം കഴിഞ്ഞ ശേഷം കൊമ്പേന്തക്കായി പഠിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർ ആരാണുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിക്കണമെന്നും, അവരു മുകളിൽ പാക്കും മറ്റാവരു താഴത്തു് പാക്കും ചെന്നമെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതിന്മേൽ ചിലർക്കു ഇഷ്ടപ്പെടുകയായി. മല്ലാനച്ചന്റെ പക്കൽ, മല്ലാനച്ചൻ ഇവിടെ ഇല്ലാത്ത സമയത്തിൽ പൊതുക്കൾ അച്ചന്റെ ഗുണദോഷത്താൽ ഞങ്ങളെ താഴത്തിറക്കി, ഏതാനുംപേരെ മുകളിലും കേറ്റി ഇരുത്തി എന്നും മാറ്റം സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. ഞാൻ പള്ളിപ്പറത്തു മല്ലാനച്ചന്റെ പക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ മല്ലാനച്ചൻ അങ്ങനെയെന്നും, ഇങ്ങനെയെന്നും ഒന്നും പറയാതെ സാരമില്ലാത്ത കാര്യം എന്നുപോലെ ആക്കി. മാറ്റ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും പറഞ്ഞു് വേഗത്തിൽ ശേഷമുള്ള പണികൾ ഒക്കെയും തീർത്തു, ആ വടക്കോട്ടുള്ളതു എല്ലാം തട്ടുമിട്ടു ഓടുമിട്ടുവാൻ ഇടയായി എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നും, ആയതിന്നു വക എന്തെന്നും ആലോചിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു.

ഇപ്പോൾ തടിക്കു ഇവിടെ വിലക്കൂടുതലായാൽ ധർമ്മം വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നും, തടിവാങ്ങിക്കുന്നതിന്നുമായി ആരക്കുഴ, മയിലക്കൊമ്പു, കാരക്കുന്നം, കൊതമങ്ങലം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുററി തടികൾ വെട്ടിപ്പിരിപ്പിച്ചു പടങ്ങാമെൽ വെച്ചിച്ചു വെച്ചു തുടങ്ങു വോൾ ഇറക്കത്തക്കവണ്ണം ചട്ടംകെട്ടി പോന്നു. പിന്നെ യാക്കോയെ വിട്ടു അന്നെപ്പിപ്പിച്ചും വീണ്ടും തടിക്കു ചട്ടംകെട്ടിച്ചുമിരുന്നു. അച്ചന്നു മീനം കൂടുതലായാൽ ഞാൻ ഇവിടെയും പള്ളിപ്പറത്തുമായി താമസിച്ചു വരികയിൽ, ചെറുപ്പംകാലം മകരം

൧൭

൧൩൦൩൩ ശനിയാഴ്ച അതായതു വെള്ളിയാഴ്ച പാതിരാകഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ മലാനാലനം സഭയുടെ സ്ഥാപകനുമായ പള്ളിപ്പുറത്ത് പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ മരിച്ചു. ൨൧-വരെ ദിവസേന അവിടെ രാസചൊല്ലി. പിന്നെയും ഇരുപത്തൊട്ടുതോറും ചൊല്ലി. അവരവരു പാടുന്ന ഇടങ്ങളിൽ തികയാഴ്ചതോറും ഓരോ രാസയും, നന്നെ കുബാനയും ചൊല്ലുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു, റോമണ്ട രാസയും പതിമൂന്നു കുബാനയും ഓരോരുത്തരു ഏറ്റു നിറവേറ്റി.

നാലുത്തൊന്നു, ശിഷ്യരുടെ പേക്കു കഴിച്ചു. ആയതിനു പട്ടക്കാരുടെ പേക്കു ൧൨൦ ചക്രവും ശമ്മച്ചന്മാരുടെ പേക്കു നാലു ചക്രവും വീതം എടുത്തു. ഇതുകൊണ്ടു നാലുത്തൊന്നും കഴിച്ച് മൂവായിരം ചക്രം കുബാനയും ധർമ്മവും വകയ്ക്കു കൊവേന്തയിൽ ഇട്ടിരുന്നു. കവറടക്കത്തിന്നു പള്ളിപ്പുറം, മുട്ടം, വെച്ചൂർ, തത്തമ്പള്ളി, ആലപ്പുഴ, ചേന്നങ്കരി, ചമ്പക്കുളം, എടത്താ ഇങ്ങനെ എട്ടു ദർശനക്കാരും അവരുടെ കുരിശു മുതലായ കോപ്പുകളും, തയിക്കാട്ടശേരി, ചെമ്പു, പാവൂർ, ടുത്തുരുത്തി, മുട്ടചിറ കുടമാളൂർ ഇങ്ങനെയുള്ള ഇടവകക്കാരും അവരുടെ കോപ്പുകളുംകൊണ്ടുവന്നു. അന്നത്തെ പെട്ടകം, മെഴുകുതിരി, പള്ളിക്കാരുടെ ചിലവു മുതലായതൊക്കും പഴെകടവിലാലും, മുട്ടത്തുകാരൻ യോഹന്നാൻ കത്തനാരച്ചനുംകൂടെ ചിലവിട്ടു. യോഹന്നാൻകത്തനാരച്ചൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹവും, താല്പര്യവും വെച്ചതിനാൽ ഒന്നിന്നും കറവുകൂടാതെ ഏല്പാം ശുഭമായി പൂർവസാനിച്ചു.

൧൮

ക. ദി. മു. സഭക്കാരുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും
രണ്ടാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനായ കല്പക്കാട്ടു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ
പോരൂർക്കര പെ. ബ. തോമ്മാ മലാനച്ചന്റെ
ചരിത്രം.

(പെ. ബ. പ്രിയോർ കുറിയക്കോസച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടതു.)

ഈദേഹം വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴുള്ള പ്രധാന പള്ളിയായ കല്പക്കാട്ടു ഇടവകയിൽ പോരൂർക്കര താവട്ടിൽ ഇട്ടിക്കുരുവിളത്തരകൻ, മറിയം എന്ന ദൈവഭക്തിയും അറിയും ഗുണശീലവുമുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് ൧൮൦൦-ാംകാലം ജനിച്ചു. തന്റെ കൂടപ്പിറപ്പുകളായി നാലു സഹോദരരും മൂന്നു സഹോദരികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈദേഹം എല്ലാവരിലും മുത്തവനും പൈതൽ പ്രായത്തിലേതന്നെ എല്ലാവരും സന്തോഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വരമാർമം, സാധുത്വം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളാൽ തമ്പുരാനും മാനുഷക്കും ഇഷ്ടമുള്ളവനായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽ എഴുത്തും വായനയും പഠിച്ചു. അതിനാൽ പള്ളിയിൽ തന്നെക്കൊണ്ടു വലിയ വേദോപദേശം വായിപ്പിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും ഗുണശീലവുമാകട്ടെ, പട്ടത്തിനായി പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് തന്റെ കാരണവരായിരുന്ന പോരൂർക്കര മൂപ്പച്ചനും ശേഷം പേരും നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ സംബന്ധക്കാരും കീർത്തിപ്പെട്ട മലാനാരുമായിരുന്നവരു പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന വടയാറു സിമ്മനാരി, കുമാരകുറു സിമ്മനാരി മുതലായതിലാക്കുവാൻ പലതിനാലും ഇടയുള്ളതായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ പിതാവു മഹാ ബുദ്ധിയും, വിശേഷാൽ അധികദൈവഭക്തിയും ജ്ഞാനഅറിവുമുള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ പഠിനത്തിന്റെമേൽ താല്പര്യംവെച്ചു തമിഴിൽനിന്നു ജപുസ്സുകും, സുവിശേഷ വിരൈത്തുര, മുതലായ പുസ്തകങ്ങൾ താൻ എഴുതിയെടുക്കയും പുസ്തകം വിട്ടിട്ടു പുജ കാണുകയും മറ്റുമുള്ള ജ്ഞാനക്രമത്തിന്റെ തുടക്കക്കാരൻ എന്നപോലെ ആയിത്തീർന്നു. അഞ്ചുതെങ്ങിൽനിന്നു ഇംഗ്ലീഷ്, പോർത്തുഗീസ്, മുതലായ പേരുകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടു അധിക ശമ്പളംകൊടുത്തു മേന്മിരിയെ വരുത്തി തന്റെയും മറ്റും പൈതങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കയും, ദൈവശുശ്രൂഷികൾക്കുടത്ത സമിതിയിൽ ആയിരിക്കണം പട്ടക്കാര, എന്നുള്ള അഗ്രഹത്താൽ വരാപ്പുഴ അപ്പസ്തോലിക്കാ സിമ്മനാരിയിൽ, പഴെ മുറവിട്ടു അയക്കണമെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. അതേ പ്രകാരം ഞായറുൽ ചെറിയൻ കുഴ്ന്നെന്ന അപ്പസ്തോലിക്കാ മലാനച്ചൻ കല്പക്കാട്ടു കണക്കുകേൾവിക്കായി ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ

൧൯

യോഗക്കാരെ കൂട്ടി അപേക്ഷ അറിയിക്കുകയും എല്ലാവരുടെ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ദൈവാശീവാദത്തിനായി മൂന്നു പട്ടക്കാരെ ക്ഷാപനവും നടത്തി, മാർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അർത്താരിയിൽ നേർച്ചയും വെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു പഠിനവും തുടങ്ങിച്ച് പഠിപ്പാൻ അയക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തന്റെ പിതാവിന്റെ ശുദ്ധലാക്കിനു തക്കവണ്ണം ലോക പ്രവഞ്ചങ്ങളിലും വീട്ടുകാര്യങ്ങളിലും കലരാതെ ദൈവ ശുശ്രൂഷയിൽ കാലം പോക്കണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹപ്രകാരം സിമ്മനാരിയിൽ തന്റെ മലാനചനും യജമാനനാകും കൂട്ടുകാരും വിസ്മയിപ്പാനും സന്തോഷിപ്പാനും തക്കവണ്ണം പഠിനകാര്യത്തിലും പുണ്യജീവിതത്തിലും ജീവിക്കുവാൻ മലാനചനും മറ്റും വളരെ പ്രിയവും സമ്മതവും ആയിരുന്നു.

൧൮൧൭-ാം കാലം ഇടവം ൧൭-ാംനു പത്രോസു ദെൽക്കാനതര എന്ന ബോംബയുടെ മെത്രാനച്ചനിൽനിന്നു ആസൂപ്പാടു ഏറ്റം. ൧൮ വയസ്സിൽ നാലാം പട്ടമായിരിക്കുമ്പോൾ ൧൮൧൮-ാം കാലം തന്റെ പിതാവു നാലുതൊന്നു വയസ്സു പ്രായത്തിൽ മരിക്കുവാൻ എല്ലാംകൊണ്ടും വളരെ വ്യാകുലം അനുഭവിച്ചു. ചെറിയപട്ടങ്ങൾ ഉള്ള കാലത്തിൽതന്നെ നാലാഗമം അതായതു, വർത്തമാനങ്ങൾ എഴുതിവന്നിരുന്നു. പടാർത്തവും നിത്യമായിട്ടെന്നപോലെ എല്ലാവർക്കും വളരെ സന്തോഷമാകാൻ തക്കവണ്ണം പുത്തൻ ക്ഷാപനകൾക്കും, തിരുനാളുകൾക്കും മലാനചൻ പറയിച്ചിരുന്നു. പൊതുപ്പരീക്ഷകളിൽ ജയിച്ചിരുന്നു. ഉത്സാഹം എത്രയും അധികവും സഭയിൽ അധിക ശോഭയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ൧൮൨൩-ാം കാലം കന്നിമാസം ൨൨-ാംനു ക്ഷാപനപ്പട്ടമേറ്റം. ടി. തുലാമാസം ൨൩-ാംനു ഞായറാഴ്ച ഘോഷത്തോടുകൂടെ പുത്തൻ ക്ഷാപന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ഉടൻതന്റെ ഇടവകയാകുന്ന കല്ലൂർക്കാട്ടു വികാരിയായി.

ആ കാലങ്ങളിൽ പട്ടക്കാരു ഭോവ ഉടത്തു നടക്കു മൗഢ ഇല്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും വരാപ്പുഴ സിമ്മനാരിയുടെ മുറയ്ക്കു പട്ടമേറ്റം നാൾമുതൽ താൻ അപ്രകാരം ക്രമത്തോടെ നടന്നുവന്നു. അക്കാലത്തിൽ വളരെ പട്ടക്കാരു വയസ്സും പ്രായവും ചെന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും തന്റെ സാധുത്വത്താലെയും വിവേകത്താലെയും വശക്കുകൾക്കും മറ്റും ഇടവരാതെ പലപല നല്ല മൗഢകളെ നടത്തുകയും പൂവീക അപമൗഢകളെ നീക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തിൽതന്നെ റബ്ബേക്കൊട്ടും പാട്ടുകളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനായി തെക്കുനിന്നു ഒരു മേന്മിരിയെ കൊണ്ടുവന്നു തന്റെ സഹോദരരുമുതലായി പലരേയും പഠിപ്പിച്ചു. പള്ളിയിൽ പാട്ടുകളും കൊട്ടുകളും നടന്നു. ആകാലം പള്ളിപ്പുറത്തും നടന്നു. സിമ്മിനാരിയിൽ വെച്ചു തന്നെ ബുധൻ കിഴമ പ്രസംഗം വായിച്ചു യൌസേപ്പു പിതാവിന്റെമേൽ ഭക്തിയായിരുന്നതിനാൽ ആ ഭക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന

തിലേക്കായി ഒരു സഭക്കൂട്ടമുണ്ടാക്കി, ബുധനാഴ്ചതോറും കൂടി ഓരോ പ്രസംഗം വായിക്കയും ചില ജപങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു സ്വരൂപം വാങ്ങിക്കുന്നതിനായി ഓരോ ചക്രം പിരിച്ചുകീർത്തിപ്പെട്ട പണിക്കരനായിരുന്ന കൊച്ചു കുട്ടി മേസ്സീരിയെ എൽപ്പിച്ചിരുന്നതു മാനാനത്തിൽ കൊവേന്ത തുടങ്ങിയപ്പോൾ വന്നു ചേർന്നു. ആയതു പ്രന്നാന അൾത്താരിയിൽ ഇരിക്കുന്നു. റം ഭക്തി വഴിയായിട്ടു കല്പിക്കാട്ടും വെരുന്നാൾ തുടങ്ങി, തന്റെ അഗ്രഹാരം പോലെ അനേകകാലം വീട്ടുകാര നടത്തി. ഇപ്പോൾ കൊമ്പരിയായിത്തീർന്നു എത്രയും പ്രബലപ്പെട്ടു. ഞായറാഴ്ചതോറും പള്ളികളിൽ പടാർത്ഥം പറയുന്ന ക്രമവും തന്നാലെ തുടങ്ങിയതുപോലെയാണിരിക്കുന്നത്. രണ്ടുവർഷം കല്പിക്കാട്ടു വികാരിത്വം ഭരിച്ചശേഷം അതായതു, ചെറുപ്രാർത്ഥനകാലം ചിങ്ങം ൧൫-ാം നാൾ മുതൽ തങ്കച്ചേരി പുത്തമ്പലത്തിന്റെ വികാരിയായി കല്പിക്കുവാൻ അവിടെ വികാരിയായി. ആ ദേശക്കാരെ എല്ലാവരും വിസ്മയിക്കുവാൻ തക്ക പുണ്യമാതൃകയാലും ജ്ഞാന പടാർത്ഥകളാലും ഏറ്റവും ഉത്തമമായതാലും, നല്ല ഭരിച്ചു ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്നിരിക്കുന്ന ആ ദിക്കിൽ, ഇടിയൊമ്പതാം ഭൂമി ഇളക്കി പഞ്ചമലാദികളെ മുളപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, ഏറ്റവും കാലമായി കമ്പസാരിക്കാതിരുന്നവരെയും ഏറ്റവും ദുർന്നടപ്പുകാരെയും വലിയവരായിട്ടും ചെറിയവരായിട്ടുമുള്ളവരെയും ദൈവഭയത്താൽ ഇളക്കി ഭക്തിക്കാരാക്കി. ഇന്നും ആ ഓർമ്മവിടാതെ ഭക്തിക്കാരായിരിക്കുന്നവരുണ്ട്. ശനിയാഴ്ചതോറും കൂട്ടമായിട്ടു വരുന്ന ഭിക്ഷക്കാർക്ക് സൽബുദ്ധി പറഞ്ഞു കെട്ടത്തു അവരോടുകൂടെ പള്ളിയിൽപോയി അൻപത്തുമൂന്നുമണി എത്തിച്ചിട്ടു ഭിക്ഷ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നു. നിത്യവും സന്ധ്യസമയം പൈതങ്ങൾ പള്ളിയിൽ വരുന്നതിനു ചട്ടമിട്ടു പ്രാർത്ഥന നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. കമ്പസാരിപ്പാൻ വരുന്നവർക്ക് അനുഷ്ഠാന ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു കമ്പസാരിപ്പിച്ചിരുന്നു. അടക്കലടക്കെ ഭക്തിയായിട്ടു കമ്പസാരിച്ചുവരുന്ന മറ്റു അവിടെ തന്നിൽനിന്നു തുടങ്ങിയപ്പോലെ തോന്നുന്നു. അതെന്തോ, റം ഏഴത്തുകാരൻ പുസ്തകം എടുത്തു മാറ്റിവെച്ചാൻ പാടില്ലാത്ത ചെറുപ്രായത്തിൽ കുടുംബത്തു കൂടുന്നതു പഠിച്ചു, അപ്പോൾ റം വേലക്കായി അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. കണ്ണാലെ ഇതൊക്കെയും കണ്ടതുപോലെ ആയിരിക്കുന്നു. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിയെരിഞ്ഞിരുന്ന ദൈവ സ്നേഹാധിക്യത്താലെ ഞായറാഴ്ച തിരുന്നാൾകളിൽ മറ്റൊരു ഏറ്റവും ഉത്തമമായ പരഞ്ഞുവന്നിരുന്ന പടാർത്ഥകളാലും പുണ്യജീവിതത്താലും പോർത്തുഗീസ് ഭാഷ സിമ്മനാരിയിൽ വെച്ചു പഠിച്ചിരുന്നതുമല്ലാതെ കുടുംബം ഒഴികെ ശേഷമുള്ള വേണ്യര, കമ്പത്തിമേന്മ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ ലത്തീനിൽ നടത്തിവന്നതിനാലും വിശേഷമായ തന്റെ ഭരിപ്പാലും ആ ദിക്കുകാർക്കു ഒക്കെയും ബഹു സമ്മതമായിരുന്നു. ഇതിനും പുറമെ പെ. ബ. മണ

൨൧

വേൽ ഗോവണ്ണുദോരച്ചനും, വികാരി ജനരാൾ യുസേ മരിയാ പാദി അച്ചനും, കൊല്ലം, തൃയം മുതലായ പള്ളികളിലുള്ള പ്രധാനികൾക്കും, ആ കാലത്തിൽ ദിവാൻ കച്ചേരിയും, റസിഡണ്ടു ആപ്പീസും കൊല്ലത്തു ആയിരുന്നതിനാൽ ഏറിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരു തങ്കച്ചേരിയിലും മറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അയവകൊക്കുക്കും വളരെ സമ്മതമായിരുന്നു. ലോക പ്രവഞ്ചമല്ലാതെ ജ്ഞാന ജീവിതം അറിയാത്തപോലെ ഇരുന്നരാജ്യം ഒന്നു പകർന്നു മേസ്സർ ലേമീസിന്റെ വീടു, മേല്ലൊ എന്ന വീടു മുതലായതു മാങ്ങാൾപോലെ ആയിത്തീർന്നു.

പിതാവു മരിച്ച മുഖാന്തരം ഒരു മനോഹരണപ്രവൃത്തി എന്ന പോലെ പുത്തൻകുടുംബം ചൊല്ലിയതു മുതൽ തള്ളയേയും കൂടപ്പിറപ്പുകളേയും സന്ദിപ്പിച്ചും പരിപാലിച്ചും പഠിപ്പിച്ചും നടത്തിവന്ന ഒരു ഭാരം തന്നിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു വേണ്ടുവണ്ണം നടന്നു പോകണമെന്നുള്ള താല്പര്യത്താലും, പിതാവു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നതിനാൽ അനുജനും ആയതിനേൽ ആഗ്രഹമായിരിക്കയാലും, റസിഡൻസിയിൽ ഒന്നാം റയിട്ടറായിരുന്ന മേസ്സർ ദൊന്നോ, രണ്ടാമത്തവൻ ലേവീസ് ഇവരു ഇങ്ങോട്ടു പരകയാലും റസിഡൻഷ് ആഫീസിൽ രായസമായിട്ടു അനുജൻ അന്തോനിയെ ആക്കി. ലോകപ്രവഞ്ചത്തിൽ മോശമായിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷ്മതയോടെ ലേമീസ് ദ്വാരയെ ഏൽപ്പിച്ചു.

ഇങ്ങനെ ഏറക്കുറവു രണ്ടു വർഷത്തോളം തങ്കച്ചേരിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഏ. വെ. ബ. മെറാലോസു മെത്രാനച്ചൻ വരാപ്പുഴ ഇൻതലീനാ വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കു ആയിട്ടു വരികയും പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മല്ലാനച്ചന്റെയും, സ്റ്റേഫിതൻ പാസ്റ്റാൾ പാദി അച്ചന്റെയും താല്പര്യത്താൽ സകുത്താരി വേലയ്ക്കായിട്ടു കല്പന വരികയാൽ ചുവപ്പു-ാം കാലം മീനമാസം പത്താംനാ- വരാപ്പുഴെ ചെന്നുചേർന്നു. ആ വേലയിൽ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ സിമ്മനാരിയിൽ പാർത്തിരുന്ന കാലത്തിൽ തന്നെ, പള്ളിപ്പുറത്തു ഞങ്ങളുടെ വലിയ പിതാവു തോമ്മാ മല്ലാനച്ചൻ ഒരു ജ്ഞാന സൂര്യനെപ്പോലെ വെ. ബ. തച്ചിൽ അബ്രാഹം മല്ലാനച്ചനോടു പഠിച്ച് കുറെനാൾ പാർത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ തന്നോടുള്ള അടുപ്പവും സ്നേഹവും തുടങ്ങി. പിതാവായിട്ടും മഹാ സ്നേഹിതനായിട്ടും സ്നേഹിച്ചു വന്നു. െരം മെത്രാനച്ചൻ ഇവരുടെ അവസ്ഥയും ഗുണശീലവും കണ്ടു മഹാ പുണ്യവാനായിരുന്ന താൻ ഇവരെ ഏറ്റവും സ്നേഹിച്ചു വിശേഷ കൗശലങ്ങൾക്കു വരുത്തി ആലോചിച്ചിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു വലുതായ ഒരു പണി ഉണ്ടായി എങ്കിലും ദൈവസഹായത്താൽ പൂർണ്ണ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. വരാപ്പുഴെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നുകളിലും വിസിത്തക്കു പോകുമ്പോൾ എല്ലാ പള്ളികളിലും പടാതം, തന്നെ

൧൨

കൊണ്ടു പറയിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ നടന്നു വരുമ്പോൾ അങ്ങുറ്റാരിക്കാർക്കു പട്ടം കൊടുത്തുകൂടാ എന്നു ഏഴുനൂറ്റാരിക്കാരരു കൂട്ടമായി വിരോധിക്കയാൽ പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ സങ്കടമായി, ഇപ്രകാരം ഉള്ളവരെ ഭരിക്കുന്നത് കഴിയുന്നതല്ല, പോകണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാവം അറിഞ്ഞു. പള്ളിപ്പുറം സിമ്മ്നാരിക്കാരു മുതലായ ശമച്ചന്മാരും, പള്ളിക്കാരും, അങ്ങുറ്റാരിക്കാരും പോകരുതെന്നും, ഏതു പള്ളിയിൽ എങ്കിലും ഇരിക്കാമെന്നും എല്ലാവരും കൂടെ മുട്ടിക്കയാൽ അത്തുകൽ പള്ളിയിൽ വന്നു താമസിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ഇവരുടെ ഉള്ളിൽ അനേക കാലമായി കരതിയിരുന്ന അപേക്ഷ മെത്രാനച്ചനെ ബോധിപ്പിച്ച ഉടൻ മെത്രാനച്ചൻ എത്രയും തെളിഞ്ഞു സന്തോഷിച്ചു, റം മലയാളത്തിൽ പൂവ് മുതൽ കൃസ്താനികൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും റം കാലംവരെ ജ്ഞാനജീവിതത്തിനായിട്ടു തപസ്സു ഭവനം ഇല്ലാത്തതിനാൽ ദർശനമം പണിയിക്കുന്നതിനും സമ്പ്രാസജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നതിനും ആയിട്ടു ഇവരിരുവരെയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതുകയാൽ ഇതിന്നു വേണ്ടിയ സഹായം ചെയ്യണമെന്നും മാറ്റം തന്റെ കയ്യെഴുത്താലെ പന്യേന്തിയും ഇരുനൂറു രൂപയും ചുമ്പൻ-റംകാലം കൊടുത്തു.

പന്യേന്തി കിട്ടിയ ഉടൻ, ആറുവഴിയായി പല സ്ഥലങ്ങളും അന്വേഷിച്ചാറെ ഓരോ കാരണത്താൽ തക്കതായി കണ്ടെത്താതെ തിരിച്ചു വന്നു അവരവരുടെ വേലയിൽ താമസിച്ചു. പന്യേന്തി കല്ലുക്കുട്ടു പള്ളിയിൽ കാണിച്ചിട്ടു ഇരുനൂറു രൂപയ്ക്കു ആയിരപ്പറന്നെല്ലു കൊടുക്കത്തക്കതിനുള്ളും സമ്പത്തിച്ചു പന്യേന്തിയിൽ കുറിച്ചു. കോയിൽമുക്കു പള്ളിയിൽ കാണിച്ചിട്ടു പതിനായിരം ചക്രം തരാമെന്നു കുറിക്കുകയും, ഉടൻതന്നെ പതിനായിരം ചക്രം അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നന്തരം ഇവർ രണ്ടു വേരും കൂടെ പള്ളിപ്പുറത്തുനിന്നു തെക്കോട്ടു പുളിംകുന്നിൽ ചെന്നു പുളിംകുന്ന പള്ളിക്കാരമായിട്ടുപറഞ്ഞു ആയിരപ്പറന്നെല്ലു അവർ കൊടുക്കത്തക്കതിനുള്ളും കുറിക്കുകയും, അപ്പോൾ തന്നെ ഇരുനൂറു പാന്നെല്ലു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കുടമാട്ടർ കണ്ടെത്തിയ സ്ഥലത്തിന്നു ഉത്തരവു വരുത്തിയെങ്കിലും പട്ടേരി മുതലായവരുടെ വിരോധത്താൽ നടക്കാതെ ആയി. ഇങ്ങിനെ പലതിനാലും മനസ്സു തളന്നു, അതിരമ്പുഴ കുരിശുപള്ളിപോലെ ഒരുക്കുമുള്ള ഒരു സ്ഥലമുണ്ടായാൽ അവിടെ അടക്കമായി ഇരുവരുംകൂടി പാത്തു കാലം കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നുകൂടെ വിചാരിച്ചു. അപ്രകാരം ഒരാണ്ടിൽ അധികം വിഷാദത്തിൽ കഴിച്ചു. പിന്നെ സകുത്താരിവേലയ്ക്കു വേറിട്ടു ആളെ ആക്കിയുവെച്ചു പുറപ്പെട്ടു ഏറിയനാൾ ബുദ്ധിമുട്ടി, കടശിയായി റം സ്ഥലം കണ്ടെത്തി. മണ്ടപത്തുവാതുക്കൽ ഒളരെ മുതൽപിടിക്കാ

രൻ മുതലായവരുടെ സഹായത്താൽ മുഖിലത്തെ ഉത്തരവുതന്നെ ഇതിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. വിചാരണയും മറ്റും തരകൻ മുതൽ പേരുടെ സഹായത്താൽ നിറവേറ്റി. തഹശീൽദാരുടെ സാധനവും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ട് താൻതന്നെ കൊല്ലത്തിനുപോയി, പള്ളി വയ്ക്കുന്നതിനു കയ്യിൽ ഉത്തരവും വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. മുൻപിനാലെ തന്നെ പ്രിയോരു കുറിയോക്കോസു ഏലിയോ അപ്പനും റം പിതാക്കളുടെ വേലയിൽ ഉൾപ്പെട്ട് റം ദൈവവേലയ്ക്കായി പല യാത്ര കഴിച്ചു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകയും ഒന്നാമത്തെ കുടുംബത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുകയും പുത്തൻകുടുംബം ചൊല്ലി കഴിഞ്ഞ ശേഷം കുറൊന്നാൾ ചേന്ദങ്കരി, പുളിംകുന്ന് റം സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിച്ചു പള്ളിപ്പുറത്തു ചെന്നു, അവിടെനിന്ന് ഇങ്ങോട്ടു വന്നപ്പോൾ ഉത്തരവു കിട്ടിയിരിക്കയാൽ താമസപ്പെട്ടാൽ യോഗ്യം. ഇപ്പോൾതന്നെ വെട്ടിത്തെളിച്ചു കുരിശു വച്ചു കല്ലേളയ്ക്കു പണിതുടങ്ങണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ദൈവാനുകൂല്യത്താൽ ചീട്ടം വാങ്ങിച്ചു വെട്ടിത്തെളിച്ചു. ൧൮൩൧-ാംകാലം മേടമാസത്തിൽ ഉയപ്പിന്റെ ശേഷം ഘോഷത്തോടുകൂടെ കുരിശുംവച്ചു കല്ലേളയ്ക്കു പണിതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

കുരിശു വച്ച ഘോഷത്തിനു കൂടിയിരുന്നതിൽ പാലാക്കാരൻ ഉള്ളാട്ടുതറ ശമാച്ചന്റെ അനുജൻ ഒരുപൈതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞ സമയം പുത്തനിയോ ചൊല്ലിയ ഉടൻ അവന്റെ കാലിൽ ഏതാണ്ടു കടിച്ചുപ്രകാരം അറിയിച്ചു. ഉണ്ണവും പുകച്ചിലും വൃസനവും ഉണ്ടായി കാണുകയാൽ താമത്തോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ പറഞ്ഞു. നാലാറു ചുവട്ടു നടന്നപ്പോൾ നടപ്പാൻ പാടില്ലാതെ യാകയാൽ ഒരുപ്രകാരം താമത്തിറക്കി കളപ്പുരയിൽ ചെന്ന ഉടൻ പോരുകാര അച്ചൻ ഹനാൻവെള്ളം അവന്റെ മേൽ തളിച്ചുകൊണ്ടു ഏല്പാവരും അപേക്ഷിക്കണമെന്നും വിഷകാരികളെക്കൊണ്ടു യാതൊന്നും ചെയ്യിക്കണ്ടോ എന്നും പറഞ്ഞതിനാൽ ഒന്നും ചെയ്യാതെ സൗഖ്യമാകയും ചെയ്തു.

പെ. ബ. മെത്രാനച്ചൻ കുളിപ്പാനായിട്ടു വന്ന് കുടമാളർ പാത്തിരിക്കുന്നതിനാൽ കല്ലിടുന്നതിനു നല്ല സമയം എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ആ ഇടവം ൧൧-ാംനു അഗതിത്വത്തിനടുത്തായി മലമുകളിൽ തരകനോടു മേടിച്ച ഒരു മുളംകൂട്ടു നാലു കാട്ടുതുണകളിൽ നിറുത്തി കെട്ടിമേഞ്ഞു പന്നനുകൊണ്ടു രണ്ടുമുറിയായിട്ടു കുത്തിമറച്ചു അസ്ഥമാക്കി. ആയതിൽ ഏകരപ്പെട്ട പിതാവു് ഒരു രാത്രി പാത്തു, പിറൊദിവസം പെ. ബ. തോമ്മാച്ചന്റെ മനസ്സിനു മെത്രാനച്ചനും മല്ലാനച്ചനും സമ്മതിച്ചു യൌസേപ്പു പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ കല്ലിടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾതന്നെ പിതാവിനെ കുടമാളരേയ്ക്കു യാത്രയാക്കിയുവച്ചു, താൻ അതിരമ്പുഴ പോയി ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ഞരം കാഴ്ച പ്രമാണിച്ചു കഴിച്ച യാത്രകളും ചെയ്ത ബുദ്ധിമുട്ടു പ്രയാസങ്ങളും വളരെ അയിരിക്കുന്നു. ഞരം പന്തലിൽ പാർത്തുകൊണ്ടും, അതിരമ്പുഴയും മാറ്റം പോയി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും, എത്രയും ഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ കപ്പേള മുഖിത്തു കി. അമ്പതാം പെരുന്നാളിൽ അതിൽ ചൊല്ലി. ഒന്നാമതായി പിതാവിന്റെ തിരുനാൾ ലോകമായി കൊണ്ടാടി. ഞരം തിരുനാളിന്റെ രണ്ടു ദിവസം മുമ്പു കുറിയക്കോസ് എലീശാ എന്ന ഞരം എഴുത്തുകാരനും (അതിരമ്പുഴ ഹുറിയനാൾ പാർത്തുകൊണ്ടു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.) തന്റെ സാമാനങ്ങളായ മേശ, കസേര മുതലായ കൂട്ടങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ജ്യോഷ്ഠമാരോടുകൂടെ വന്ന് കടലാസുകൊണ്ടു കത്തുസാൾ മുതലായതും മാറ്റം ഉണ്ടാക്കി. തിരുനാൾ കഴിഞ്ഞുടൻ പഠിച്ചാനും തുടങ്ങി, പള്ളി വേലയും നടത്തി, അന്നുമുതൽ ബേസ് റൗമ്മായിൽതന്നെ ഞാൻ പാർത്തുവന്നിരുന്നു.

തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം ഒരുപ്രകാരം നിറവേറിയ ഉടൻ ഇവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിയെരിഞ്ഞിരുന്ന ഭക്തിയുടെ ജ്വാല പൊങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. അതുപിഴ്ന്നുടത്ത നമസ്കാരങ്ങളും, ഗ്യാനങ്ങളും, നോയമ്പു, ഉറക്കമൊഴിച്ചിൽ, എത്രയും നീളിക്കുപ്പെട്ട ഹൃദാർ നമസ്കാരം, മൂന്നുനോയമ്പിന്റെ നമസ്കാരം മുതലായതുകളും ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാളുകളിൽ റാസ, പാട്ടുകുബ്ബാന മുതലായതുകളും പടാത്തും വിശേഷ പെരുന്നാളുകളിൽ പാട്ടുകുബ്ബാന മുതലായതുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പണിക്കൂർത്തിൽ വേലക്കാരോടുകൂടെ വേലകൾ ചെയ്തും, ചിലസമയം രാത്രിയിൽ, കക്ക, കല്ല് മസുമോറാ പാടിക്കൊണ്ടു ചുമക്കുകയും, ഏല്പാപ്പോഴം പണിക്കരുടെ അടുക്കൽ ഓരോരുത്തരുടേ മാരാതെ വേല ചെയ്യിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. യാദന സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ എത്രയൊ ഞെരുക്കമായിട്ടും കിടപ്പാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ മഹാ ബുദ്ധിമുട്ടായിട്ടും കഴിച്ചത് എങ്ങനെ എന്ന് ഞാൻതാൽ എത്രയൊ വിസ്മയം അയിരിക്കുന്നു.

വെച്ചുവന്ന ശരീരസൗഖ്യം ഇല്ലാതെയും ഞരയിടത്തിൽ മുട്ടിച്ചു പാക്കാൻ പാടില്ലാതെയും, അന്നു പിതോരച്ചന്ന് ചെറുപ്പമാകുകൊണ്ടും പുറത്തോട്ടു ഇറങ്ങി ശീലമില്ലായ്മയും ബേസ് റൗമ്മായിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു പണിനടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനാൽ താൻതന്നെ മഹാ പരാക്രമത്തോടെ സവ് വേലകളും അതായതു, ഉച്ചക്കുബ്ബാന, പടാത്തം, പാട്ടുപുഴ, റാസ മുതലായവകളും മാറ്റം പള്ളിക്കടുത്ത കമ്മങ്ങളും നടത്തിയിരുന്നു. വഞ്ചിയും അതിനുവേണ്ട അനുസാരികളും ഇല്ലായ്മയാൽ മഹാ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെ ഏല്പാ ഇടങ്ങളിലും ധർമ്മത്തിനായി യാത്ര ചെയ്തിരുന്നു. വേലയുടെ നടപ്പിനു വേണ്ടി വൊറില, പാക്ക, കൂട്ടുവാറുള്ളതു, കുറെ നെല്ലു മുതലാ

51799

൨൫

യതുകൂടെയും മേടിച്ചു വരുമായിരുന്നു. ഇതിനാൽ ഓരം പുണ്യകാ-
യ്ക്കത്തിന്റെ നടപ്പിനുവേണ്ടി തന്റെ അവസ്ഥയെ വിട്ടുകൊണ്ടു-
കൂട്ടിയ ഏളിമയും, ക്ഷമയും അനുഭവിച്ച ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഴിച്ച
യാത്രകളും എന്തുമാത്രമെന്നു വിവരിക്കാവതല്ല.

ഇങ്ങനെ മഹാ പ്രയത്നത്തോടുകൂടെ ഓരം കൊവേന്തയുടെ വ-
ടകോട്ടുള്ള മുറിയും തീർത്ത് പള്ളിയുടെ പണിയും നടത്തി വരുമ്പോ-
ൾ പതർവാദ പ്രമാണിച്ച ശീസ്ത ഉണ്ടായ സമയം തെക്കേടിക്ക-
കൾക്കു ദലഗാത്തായിരുന്ന പ്രെ. ബണ്ണീദീനോസ് മൂപ്പച്ചനോടുകൂ-
ടെ കൊല്ലം, കോട്ടാർ മുതലായ ഭിക്കുകളിലേക്കു പോകണമെന്നു
എ. വെ. വെ. ബ. പ്രംസീസ്റ്റ് ശൌയ്യാർ മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പന
വരികയാൽ ഓരം കൊവേന്തക്കാര്യം സർവ്വതും നടത്തിവരുന്നതുമൂ-
ന്നെ മാറ്റിയാൽ ഓരം വേല വീഴുമെന്നും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള സൂ-
ത്രം ഇതായിരിക്കുന്നു എന്നും, ഇതു ശത്രുക്കളുടെ വേലയാകുന്നു വെന്നും
അകയാൽ സകടം ബോധിപ്പിക്കണമെന്നും ഏല്ലാരുമുട്ടിച്ചാറായും
ഇതു ദൈവകല്പനയെന്നും ദൈവതിരുമനസ്സുപോലെ ആകട്ടെ
എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു യാത്രപറപ്പെട്ടു, വലിയ യുദ്ധകാലത്തിൽ
കന്യാകുമാരിവരെയും പോയി ചെയ്യുവേലകളും വിരോധികളാൽ
ഉണ്ടായ ഞെരുക്കങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നടന്ന വഴികളും ആയതി-
നാൽ തിരുസ്തയ്ക്കു ഉണ്ടായ ഉപകാരങ്ങളും ഏതയും അധികമായി
രിക്കുന്നു. ഓരം യാത്രയിൽ പടാർത്ഥയാലും ഗുണദോഷങ്ങളാലും മ-
റ്റും വളരെ ജ്ഞാനപ്രയോജനം, ആയിടങ്ങളിൽ ചെയ്തും പത-
ർവാദ വികാരി ആയിരുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഉദവികോസ് മെത്രാ-
നച്ചൻ ആ പള്ളി ഏകത്താറെ ഏതാനും ജനങ്ങളോടുകൂടെ ഏറ-
ങ്ങാപ്പള്ളിയിൽ ഇരിക്കയാൽ ആ ദേഹത്തിന് മഹറോൻ ചൊല്ലി-
യാറായും അടങ്ങാതെ ചൊല്ലിവരികയാൽ ബഹുകലാപമായി നി-
വാഹമില്ലാതെ വിമ്മിഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ താൻ ചെന്ന ഗുണദോ-
ഷിച്ചു, അപ്പോൾ തന്നെ ആ ദേഹത്തെ ഇറക്കി സ്വദേശത്തേക്കു്
അയച്ചു. ഇങ്ങനെ പല വിശേഷ സംഗതികളും നടന്നിട്ടുണ്ടു്.
ഇതിനാൽ അന്നാൾ വരെയും കൊവേന്തക്കാരുടെ മേൽ സന്തോ-
ഷം കാണിക്കാതിരുന്ന പ്രംസീസ്തോസ് ശൌയ്യാർ മെത്രാപ്പോലീ-
ത്താച്ചന്തെങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിനേലും വേലകളിനേലും സന്തോഷ-
മായി.

ഏറെക്കുറെ രണ്ടു വർഷത്തോളം ബുദ്ധിമുട്ടിയതിനാലും പ്ര-
മേഹശരീരമായിരുന്നതിനാലും സന്ധ്യാനം മുഴുവനും നീങ്ങി.
ആ ചടപ്പോടെ ബേസ് റെമ്മായിൽ വന്നുചേർന്നു. മുൻപോലെ
തന്റെ ഭാരങ്ങളൊക്കെയും ചുമന്നുകൊണ്ടു കൊവേന്തപട്ടങ്ങൾ ഒ-
ന്നു പുത്തനാക്കി. ആകാലത്തിൽ തോപ്പിലച്ചനും വന്നു. കൊ-
വേന്തക്കായിട്ടുവന്ന് സിമ്മനാരിയിൽ പഠിച്ചുവരുന്നവരെ ആ കൂ-

PHARMARAM COLLEGE LIBRARY
BANGALORE

൨൩

ട്ടത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചു അവർക്കും ചില ക്രമവട്ടങ്ങൾ കൊടുത്തു. ഇതിനാൽ ചില വിരോധങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ എല്ലാകാര്യങ്ങളും നടന്നു പരികയിൽ എല്ലാവരിലും തന്റെ പിതാവും സഖിയുമായിരിക്കുന്ന പെ. ബ. പള്ളിപ്പുറത്തു തോമ്മാ മലാനപ്പൻ ഭീനം വർദ്ധിച്ചു, എല്ലാവരും കൂടിവേണ്ടിയതെല്ലാം നിറവേറ്റി. കൂടാതെ കൈക്കൊണ്ടു ചവരചാലം കാലം മകരമാസം മന്നം- മരിക്കയാൽ തന്റെ ചുമടിന്റെ ഭാരം കൂടുകയും തനിക്കും ശരീരസൗഖ്യവും ഇല്ലാതെ തീരുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ ഏറ്റവും വൃസന്നിച്ചു എങ്കിലും ദൈവതിരുമനസ്സിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കാൻ ശരണമെല്ലാം ദൈവത്തിൽ വെച്ചു. കവർടക്കത്തിനുള്ള പ്രസംഗവും താൻ പറഞ്ഞിട്ട് ബേസറോമ്മായിൽ വന്നുചേർന്നു.

അനന്തരം, പണി ഇത്രയും ഒക്കെ ആയല്ലോ ചിലവിനായി യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കുടുംബത്തോടു ചേർന്നുവെക്കണം. അങ്ങനെ ഒരുനടപ്പു ഉണ്ടാക്കണം എന്നു പെരുമാറ്റത്തിൽ തരകൻ, അനുജൻ കൊച്ചുപോത്തൻ മാപ്പിള ഇവരുമായി ആലോചിക്കയാൽ അവരുതന്നെ ഒന്നാമതായി വെണ്ണയും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ആ വഴി തെളിഞ്ഞു പലരും കുർബാനയ്ക്കു വെണ്ണയും ചെയ്തു.

പെ. പെ. ബ. മെത്രാപ്പോലീത്താച്ചന്റേ ഇവരുടെമേൽ പ്രിയം അധികരിച്ചു കൽദായസുറിയാനി കൂട്ടത്തിന്റെ തലവനായും മലാനായും പരീക്ഷിക്കാതെമെന്ന് വിശേഷതാലുപ്പുണ്ടാൽ ഇവർക്കു പണ്ണേന്തികൊടുത്തു. ബ. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പുത്തമ്പലത്തിൽ കുഞ്ഞാക്കോ മലാനപ്പൻ മദ്രാസ് മുതലായ ഭേദങ്ങളെക്കണ്ടും നടന്നു, കടശിയായി വന്നുചേർന്നു. പ്രിയോരു ചാവറ അച്ചന്റേ എല്ലാം കൊണ്ടും എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരുടെ പക്കലും ശ്രദ്ധിച്ചുവെട്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മലയാളഭാഷയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ അച്ചിട്ടിപ്പിക്കുന്നതിന് അത്യന്തം ബുദ്ധിമുട്ടി ആ വേല നടത്തി. ഇതിന്നു തോപ്പിൽ ഇക്കോച്ചൻ ഏറ്റവും സഹായിച്ചിരുന്നു.

ചവരചാലം ബ. അച്ചൻ ശു. കുടുംബത്തോടു ചേർന്നുവെച്ചു പട്ടാമ്പലം പാഞ്ഞു. പിറോദിവസം മുതൽ പ്രമേഹം പെട്ടെന്നു വർദ്ധിച്ചു. വൃത്തികമാസംവരെയും അധികരിച്ചതായി വർദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ദൈവസ്തുതിയേയും ആത്മോപകാരത്തേയും ആഗ്രഹിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന റോം വേല ശുദ്ധ. പള്ളിക്കൈക്കൊണ്ടു റോം അപേക്ഷ നിറവേറ്റി തരണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു തങ്ങളെല്ലാവരെയും റോം സ്ഥലത്തേയും മല. വികാരി അ. ആയ കൂട്ടവികോസ് മെത്രാനാച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും സന്തോഷത്തോടെ ഭരമേല്ക്കുകയും സമസ്തകാര്യങ്ങളും പ്രിയോരുച്ചനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മരണത്തിന് വിശേഷ ആസ്ഥപ്പാടു കൂട്ടിയിരുന്നു. വൈച്ചന്തെ കാണാനായി കല്പിക്കാട്ടുപോയി അ

വിടെ കുറേനാൾ താമസിക്കുകയിൽ ഒരു ദിവസം ധനു ൨൭-ാംനാൾ തിയിൽ വിശേഷാൽ വാഴുവിന്റെ ഇളക്കവും ക്ഷീണവും കാണുകയാൽ കൂലിപ്പുരയ്ക്കൽ ബ. മത്തായിക്കുത്തനാരു കമ്പസാരിപ്പിക്കുകയും യാത്ര പ്രകാരമായി എന്റെ കയ്യാൽ ശുദ്ധ. കുർബാനയും എല്ലാപട്ടക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കെ ഒട്ടകത്തെ ഒപ്പുശുദ്ധയും കൈക്കൊണ്ടു പ്രിയോരച്ചനും സമീപമുള്ള പള്ളിക്കാരും വന്നുകണ്ടു. വൈദ്യനുമായി ആലോചിച്ചാറെ മുൻപറഞ്ഞു ബോധിച്ചിരിക്കുന്നതിൻവണ്ണം കൊവേന്തയ്ക്കു പോകുവാൻ സമയമായിരിക്കുന്നു. ചെന്നു ചേരുന്നതിനകത്തു യാതൊരു ഭയത്തിനും ഇടയില്ലാ എന്നു പറഞ്ഞു. പ്രത്യേക ദൈവസഹായത്താൽ എഴുന്നീറ്റു പുറയുടെ വാതുക്കൽ ചെന്നു അമ്മയോടും മറ്റും യാത്രപറഞ്ഞു ക്രമംപോലെ കയ്യാൽ മുത്തി, യാതൊരു പകർച്ചയും കാണിക്കാതെ വഞ്ചിയിൽ കയറി. അന്നേദിവസം തന്നെ തെങ്ങളെല്ലാവരും സൗഖ്യത്തോടെ മാനാനത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. പിറ്റേദിവസം കുറെ ആശ്വാസം തോന്നി. ഒരു ദിവസം കമ്പസാരിച്ച ശുദ്ധ. കുർബാന കൈക്കൊണ്ടു വെന്തിത്തിന്റെ ദോഷപൊറ്റി കൈക്കൊള്ളുകയും താൻ ചൊല്ലുവാനുള്ള തൊക്കയും താൻ തന്നെ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ മറ്റൊരു ദിവസം ശുദ്ധ. കുർബാന കൈക്കൊണ്ടു സൂപ്പ് ലേഗും ഇടുമുട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു എല്ലാവരുമായി മരണനേരത്തു ചൊല്ലുന്ന വഴിക്കാലയും അതിന്റെ അപേക്ഷകളും നിറവേറ്റി കത്താവിന്റെ വരവിനെ പാർത്തിരുന്നു. തന്റെ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട സഖി ആയ പ്രിയോരച്ചനുമായി എല്ലാ അസ്ഥപ്പാടും ചെയ്തിരിക്കുകയിൽ ഏതാമിയതി വ്യാഴാഴ്ച പകൽ ഒട്ടകത്തെ യാമത്തിൽ മരണവാഴു തുടങ്ങി. സന്ധ്യ സമയത്തിൽ കമ്പസാരിച്ചു. റ്റുസനങ്ങൾ ഒക്കെയും എത്രയും ക്ഷമയോടെ സഹിച്ചിരുന്നു. ആ സമയത്തിനടുത്ത സുകൃത ജപങ്ങളും ചൊല്ലിയിരുന്നു. സ. തോപ്പിലച്ചൻ കൂടക്കൂടെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും, സമീപെ അസ്ഥമാക്കിയിരുന്ന സ്വരൂപങ്ങളെ മുത്തുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മഹാറുസനമായിരിക്കുന്നു, റ്റുസനം കൂടി വരുന്നു എന്നല്ലാതെ സഹിപ്പാൻ വഹിയാത്ത പ്രകാരം കാഴ്ചക്കാർക്കു തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഒരു കൂട്ടം തനിക്കായി പള്ളിയിൽ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുകയിൽ എല്ലാവരും നിൽക്കുകയിൽ പെട്ടെന്ന് താൻ ഒന്നു പകർന്നു എത്ര മണി ആയി എന്നു ചോദിച്ചു. പന്ത്രണ്ടു, മണി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ഉടൻ ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ പ്രായശ്ചിത്തമായി നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ ദോഷങ്ങൾ, പോക്കിക്കൊള്ളണം എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുട്ടിന്മേൽ താൻ ഇരിക്കുവണ്ണം കട്ടിലേൽ ഒരുത്തൻ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കയ്യെടുത്തു ചേർച്ചയായിട്ടു കുരിശുവരച്ചു, തുങ്ങപ്പെട്ട രൂപം

൨൮

മേടിച്ച് അഞ്ചു മുറിവുകളേയും മുരതിപ്രാർത്ഥിച്ചു. ദേവമാതാവിന്റെ സ്വരൂപവും സാവധാനത്തിൽ ഭക്തിയാൽ മുങ്ങിക്കൊടുത്തു. തലചായിച്ച് മിണ്ടേണി, മരണസമയം എന്നുതോന്നി ഞങ്ങളെല്ലാവരും ദോഷംപോക്കി റശ്മി കൊടുത്തു. അത്രയും നേരംകൊണ്ടു മരിച്ചു. ഇത്രയും ഇട വേർതിരിവായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം നാലുത്തരാരമത്തെ വയസ്സിൽ പരാക്രമ വേലയുടെ സമ്മാനം കൈക്കൊള്ളുവാനായി ചവുപ്പുന്ന-ാംകാലംമകരമാസം ചു-ാംന-വും ശാസ്ത്ര മഹ മണിരാത്രിയിൽ റം. ലോകം വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.

പിറേറ ദിവസം ൯-ാം-നു വെള്ളിയാഴ്ച അന്നത്തെ മയ്യാദയ്ക്കു തക്കവണ്ണം ഘോഷത്തോടുകൂടെ രാസയും, ഒപ്പീസും പാടി മദബ ഹായുടെ അഴിക്കു താഴെ നടുവിൽ റം ദേവാലയത്തിൽ ഒന്നാമതായിട്ടു, പ്രിയോരച്ചൻ മുതലായ സഹോദരരും ഏറിയപട്ടക്കാരും ശമാച്ചന്മാരും ബഹുജനങ്ങളും കൂടിയിരിക്കുകയിൽ കൂ. കുറിയാക്കോസ് ഏലീശ എന്നൊരു ശേഷക്രിയ കഴിച്ചു കവാടം ചെയ്തു. മറ്റുള്ള ക്രമങ്ങളും പതിവുപോലെ ഇവിടെ നടത്തി. ഇവിടെ നിന്നായിട്ടും സ്റ്റേഹിതരിൽ നിന്നായിട്ടും വീട്ടുകാരിൽ നിന്നായിട്ടും ഏറെക്കുറെ നാലുത്തരാര രാസചൊല്ലി. ഇതിന്നും പുറമെ വീട്ടുകാരുടെയും ഇടവകക്കാരുടെയും താല്പര്യത്തിനേൽ മുപ്പതിന്റെ മുറയിൽ ഘോഷമായ ഒരു ശേഷക്രിയ വീട്ടിലും നടത്തി.

എന്നാൽ റം ഭാഗ്യപ്പെട്ട ആത്മത്തിൽ കരതിയെരിഞ്ഞിരുന്ന ദൈവസ്തോഹവും അതിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട പരസ്തോഹവും അതുവഴിയായിട്ടു ചെയ്തുവന്നിരുന്ന പരാക്രമപുണ്യജീവിതവും ദൈവസ്തുതിക്കായിട്ടും പരോപകാരത്തിനായിട്ടും ആരംഭിച്ച ദർശന മറവും ഇതിന്റെ നടപ്പിനായി ചെയ്ത വേലകളും, ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, സങ്കടങ്ങളും, നടന്ന വഴികളും, ചെയ്ത അപേക്ഷകളും എന്തുമാത്രം എന്നു സംക്ഷേപിച്ചാൻ പ്രയത്നം തന്നെ. എങ്കിലും അല്പമായി ചിലതുകൾ കാണിക്കുന്നു. തന്റെ തപസ്സ് പുത്തൻകുപ്പാന ചൊല്ലിയ മുതൽ കാലത്തെ പള്ളിയിൽ പോയി കുപ്പാന കാണുന്നു. നമസ്കാരങ്ങളും കുപ്പാനയും കഴിഞ്ഞു കഞ്ഞികുടിക്കുമ്പോൾ ഉച്ചയായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാൾ ദിവസത്തിൽ കുപ്പാനയും പടാർത്തവും നമസ്കാരവും കഴിഞ്ഞു കഞ്ഞികുടിക്കുമ്പോൾ ഒന്നര, രണ്ടു മണിയായിരിക്കും. റം കൊവേന്തക്കു കല്പിട്ടുകൊണ്ടു് റവ. ബ. മെത്രാനച്ചനെ യാത്രയാക്കിക്കൊണ്ടു അതിരമ്പുഴപള്ളിയിൽപോയി കുപ്പാനചൊല്ലി മുട്ടിനേൽ നിൽക്കുന്നതിനേൽ വിസ്മയം തന്നെ. രാസ എങ്കിൽ മുഴുവനും പതിനഞ്ചു രഹസ്യമെങ്കിൽ അതും മുട്ടിനേൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഏത്തിച്ചിരുന്നു. താത്രിയിൽ ഏല്പാവരം കിടന്നാലും മേശയിനേൽ കൈയ്ക്കുക്കത്തിക്കൊണ്ടു ഏറിയനേരം നമസ്ക്കരിച്ചിരുന്നു. ഉറക്കൊഴിച്ചിൽസൂക്ഷിച്ചാൽ എത്രരവു് ചെന്നു കിടക്കുന്നു.

൨൯

ക. ദി. മു. സഭക്കാരുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും
ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോക്താവായ ചാവറ
പെ. ബ. കുറിയക്കോസ്മ മലാനച്ചന്റെ
ചരിത്രം.

(പെ. ബ. പ്രി. കുറിയക്കോസ്മ അച്ചനാൽ എഴുതപ്പെട്ടത്.)

൧൮൭൧-ാംകാലം മകരമസം ൩-ാംനാ- കാലത്തു ഏഴു മണി
ക്ക് മലയാളത്തിൽ പുത്തനായി സ്ഥാപിച്ച കമ്മലീത്താ ദിസ്താൾ
സ്മൂ മൂന്നാം സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോക്താവും
മലയാളത്തിന്റെ മലാനും വികാരിജനറാളും ആയ കുറിയ
ക്കോസ്മ ഏലിയാ ട്റൂവറമ്മാ കന്റീശാ, എന്ന ഞങ്ങളുടെ പിതാവു്
അദിത്യൻ ലോകത്തിൽ ഉദിച്ചു പ്രദക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഭൂമി
യിൽ നിന്നു ഇരുട്ടിനെ നീക്കി പ്രകാശം വരുത്തിക്കൊണ്ടു അതി
ന്റെ ഉള്ളിൽ പൊൻ വെള്ളി മുതലായ പഞ്ചലോകങ്ങളേയും മ
ലകളുടെ ഉള്ളിൽ വൈരം, വൈദ്യുതും മുതലായ രത്നങ്ങളേയും
കടലിൽ മുത്തു, പവിഴം മുതലായതുകളേയും വിളയിച്ചു ഏല്പാജീ
വപ്പോരൾകൾക്കും വളച്ചുയംകൊടുത്തുകൊണ്ടു അസ്മിക്ഷുന്നതുപോ
ലെ ഞരം പിതാവു് ജ്ഞാനസ്മൃയ്നായും ഞരം ദേശത്തിൽ ൧൮൪൨-ാം
കാലം കോമോസത്തിൽ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരുടെ
അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ചേന്നങ്കരിൽ മാർ യൌസേപ്പു പിതാ
വിൻ പള്ളി ഇടവകയിലെ ചാവറക്കുടുംബത്തിൽ ഗുണശീലമുള്ള
മാതാപിതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു പിറന്നു.

പൈതൽ പ്രായത്തിൽ തന്നെ തമ്പുരാനും മനുഷ്യക്കും പ്രസാ
ദിച്ചാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഏളിമയും സാധുഗുണവും അടക്കവും ഭക്തി
യും ബുദ്ധിവിശേഷവും പചനസാമർത്ഥ്യവും തന്നിൽ പ്രകാശിച്ചു
കാണുകയാൽ, ഞരം ദേശത്തിലുണ്ടായിരിക്കുന്ന വിശേഷതകളൊ
ക്കണ്ണും കാരണക്കാരനായി ഒരു ജ്ഞാന ദീപംപോലെ വിളങ്ങിപ്പ
കാശിച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മുൻഗ്രേഷ്യൻ പാലയ്ക്കൽ തോമ്മാ മലാ
നച്ചന്റെ പക്കൽ പള്ളിപ്പാത്ത സമ്മനാരിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതി
നാക്കി. ആ സിമ്മനാരിയിലുണ്ടായിരുന്ന കൂട്ടരായ ശേഷം സഹോ
ദരന്മാരൊക്കെയും, അവരുതന്നെ സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, വിസ്മയി
ച്ചാചരിച്ചു സ്റ്റേഫിപ്പാൻ തക്കതിമ്പണ്ണ ദൈവഭക്തിയിലും, സാധു
ശീലത്തിലും, ഏളിമ, കീഴ് വഴക്കത്തിലും, സഹോദര പ്രിയത്തി
ലും വിശേഷ മാതൃകയായി ജീവിച്ചു. മറ്റൊ സൂക്ഷവും കുറപ്പെട്ട
ത്തലും ശിക്ഷയുണ്ടായിരുന്ന പുത്തനായ ആ സിമ്മനാരിയിൽ ഏ

റിയ സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ ഏറിയ കാലം ജീവിച്ചാരെയും ഒരു കുറുപ്പാടണയത്തായിട്ടു അറിവില്ല. ഇതിനും പുറമെ ഞരം ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവഗുണവും ഉത്സാഹവും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും നിമിത്തം സുറിയാനി മുതലായ പേരുകൾ നല്ലവണ്ണം അഭ്യസിച്ചു. ഇവയൊക്കെകൊണ്ടും മലാനച്ചൻ വളരെ സ്നേഹവും സമ്മതവുമായിരുന്നതിനാൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലും അയച്ചു പോയ്ക്കിട്ടു, ലത്തീൻ ഭാഷകളേയും പഠിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ വെച്ചു മുതൽ എത്തിച്ചുവന്ന പേരുന്നാൾ നമസ്കാരവും ആണ്ടു നമസ്കാരവും മാഞ്ഞു പോകുവാൻ തക്ക സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു. ഇതിനാൽ പുത്തനായിട്ടു നടത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം മലാനച്ചനോടുകൂടെ പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നും പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തുകയും പ്രയത്നപ്പെട്ടു എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ക്രമങ്ങളാക്കയും അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സിമ്മനാരിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ അപ്പനും അമ്മയും ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ജ്യേഷ്ഠനും മരിച്ചുപോയതിനാൽ ജ്യേഷ്ഠത്തിയും ഒരു പെൺപൈതൃകമായി വീട്ടു ശേഷിച്ചു. ഇതിനാൽ ഉണ്ടായ സങ്കടങ്ങളൊക്കെയും ദൈവതിരുമനസ്സിന്നു കീഴ്പ്പാങ്ങിക്കൊണ്ടു സഹിക്കുകയും കാരണവന്മാരിൽ നിന്നു ചരിച്ചുപോലെ ദേവമാതാവിന്നു അടിമയായി തന്നെ കയ്യാളിക്കുകയും മാതാവിന്റെ നേരെ വിശേഷ ഭക്തികാരനാകുകയും ചെയ്തു.

തന്നിക്കു പതിമൂന്നു വയസ്സായിരിക്കുമ്പോൾ അക്കാലത്തിലെ വരാപ്പുഴ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരെ ഏ. പെ. പെ. ബ. പത്രോസ് ദെൽകാത്തര മെത്രാനച്ചന്റെ കയ്യാലെ ആസൂപ്പാട്ടു ഏറ്റു. പിന്നീടു ക്രമപ്രകാരം ചെറിയ പട്ടങ്ങളും കൂടാതെ പട്ടങ്ങളും ഏറ്റാതിന്റെ ശേഷം ചുവന്നുപോയ കാലം വൃശ്ചികമാസത്തിൽ ഏ. പെ. പെ. ബ. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരായ പ്രേ. മൌരല്യോസ് മെത്രാനച്ചന്റെ കയ്യാൽ കർബാനപ്പട്ടം ഏറ്റു, ആ മാസത്തിൽതന്നെ അന്നത്തെ മൗറാപ്പോലെ ചേന്നങ്കരിപ്പള്ളിയിൽ പുത്തൻകുബ്ബാന ചൊല്ലി.

പുത്തൻകുബ്ബാന ചൊല്ലിയതിന്റെ ശേഷവും പള്ളിപ്പുറത്തു തോമ്മാ മലാനച്ചന്റെ ഗുണദോഷത്തിൻ പ്രകാരം നടന്നു, പല പള്ളികളിലും അക്കാലങ്ങളിൽ അപൂർവ്വമായിരുന്ന പടാത്ത് പാകയും, ആത്മരക്ഷയേക്കുറിച്ച് മറ്റോരോരോ വേലകളെ വിശേഷ താല്പര്യത്തോടെ ചെയ്തുകൊണ്ടും ചെയ്തുവരികയും ചെയ്തിരുന്നു ഇടവകയിൽ ജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മുഴുവൻ ധ്യാനം കഴിച്ചു. അതിന്നു കൂടിയവക്കൊക്കെയും വിശേഷ അഭിവൃദ്ധി വരുത്തുവാനായി ഏകദേശം അതിന്റെ ഓർമ്മയുള്ളവർ സാക്ഷിക്കുന്നു.

മലാനച്ചന്റെയും പോരുകാര തോമ്മാ മലാനച്ചന്റെയും ആഗ്രഹപ്രകാരം കൊവേന്തയ്ക്കു സ്ഥലം അന്വേഷിക്കുന്നതിന്നു പൊ

റോം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെ സ്ഥലം അന്വേഷിക്കുകയും, കടശി ഏറ്റുമാനൂർ പ്രവൃത്തിയിൽ മാനാനം കരയിൽ ഓലൻകണ്ണാമുകൾ എന്ന റോം കുന്നു കണ്ടെത്തി. അതിൽ പള്ളിയും വീടും വയ്ക്കുന്നതിനു അനുവാദവും വന്നു. അതിന്റെശേഷം വീട്, നാടു മുതലായ ലോകപ്രവഞ്ചങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു ധർമ്മമിരുന്ന പൊതു നന്മക്കായിട്ടു ദർശനമാവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു അതിൽ പാർത്തു ദൈവതുശ്ശയയിൽ കാലം കഴിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഉറച്ചുകൊണ്ടു വെട്ടിത്തെളിച്ചു തൽക്കാലമായി ചെറുതായ ഒരു കപ്പേളയും, ചെറുപ്പരയായിട്ടു ഒരു വാസസ്ഥലവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉത്സാഹിച്ചു ദൈവസഹായത്താൽ ക്ഷണംകൊണ്ടു കപ്പേളയും * മുറിയും ഉണ്ടാക്കി. ൧൮൩൧-ാം കാലം ഉയിർപ്പിന്റെ ശേഷമുള്ള മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച ശുദ്ധ. മാർ യൌസേപ്പ് പിതാവിന്റെ പെരുന്നാൾ ഒന്നാമതായിട്ടു (ആയാണ്ടു അമ്പതാം പെരുന്നാളിൽ) ഘോഷിച്ചു. ആ! സർവ്വേശ്വരാ! അവരു ചെയ്തവന്നിരുന്ന പ്രവൃത്തികളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നാണിക്കുന്നു. ഇടവിടാതെ നമസ്കരിക്കുകയും, സ്തുതിക്കുകയും ഏറിയനേരം ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും, കാണുന്നവരു ഭക്തിയുടെ ആധിക്യത്താൽ കരവാൻ തക്കതിരുന്നമുള്ള ഭക്തിയോടെ ദിവ്യപുഷ്പ അണക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഞായറാഴ്ച, പെരുന്നാളുകളിലും മാറ്റം, ഏല്പായിടങ്ങളിലും ചെന്നുകൊണ്ടു ജ്ഞാന പ്രസംഗങ്ങളാലും, ഇടവിടാത്ത ഗുണദോഷങ്ങളാലും റോം ദേശങ്ങളെ ഇളക്കി ജ്ഞാന ഇരുളിനെ നീക്കി ദൈവവെളിവിനെ വരുത്തുകയും എത്രയും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടെയും എളിമയോടുകൂടെയും ഓരോത്തരുടെ പക്ഷം ചെന്നു, കിട്ടുന്നതിനെ സന്തോഷത്തോടെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പണികൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ പണികൾ ഒക്കയും നടത്തിവരുന്ന കാലത്തു ഏ. വെ. വെ. ബ. മെത്രാനച്ചന്റെ കല്പനയാൽ പള്ളിപ്പുറത്തു ഇടവകയിൽ വികാരിയായി പോകുന്നതിനു ഇടയായി. മഹാ കീഴ്വഴക്കത്തോടുകൂടെ മാനാനം വീടു പള്ളിപ്പുറത്തു പോയി. ആ ജോലി ഇടവകക്കാരെ ആത്മഗുണത്തോടുകൂടെ എത്രയും താല്പര്യമായി നടത്തിവന്നു. പള്ളിയുടെ വെട്ടിപ്പിന്മേലും കുമത്തിന്മേലും അത്യന്തം താല്പര്യമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, വസൂരി ഭീനം മഹാ കഠിനമായി പിടിച്ച ഒരാളിനെ കാണാൻ പോയപ്പോൾ അതിന്റെ യോഗ്യം കൊണ്ടു പോകണ്ടോ എന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന ആളുകളോടു, “ഇതെന്റെ കടം തമ്പുരാൻ എന്നെ സഹായിക്കും” എന്നുത്തരിച്ചുകൊണ്ടു പോ

* റോം സ്ഥലത്തു ഇപ്പോൾ ഒരു വിചിത്ര കപ്പേള പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യി വേണ്ടുന്ന കൂടാരകളൊക്കെയും കൊടുത്തുമല്ലാതെ നല്ല ഗുണ
ദോഷങ്ങളെ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും നല്ലമരണം പ്രാപിച്ചാൻ സഹ
യിക്കയും ചെയ്തു.

ചുവന്ന ധാങ്കാലം മേടമാസത്തിൽ പള്ളിപ്പുറത്തു വികാരി
ത്വം ഒഴിഞ്ഞു, ഏറ്റം താല്പര്യത്തോടുകൂടെ കൊവേന്ത പണിയുടെ
വേലനടത്തി പാർത്തുടങ്ങി. ഇതിനപ്പുറം പാമെ ആത്മാവുകളുടെ
രക്ഷയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടും നമസ്കാരവും ഗ്യാനവും വഴിയോ
യിട്ടു സ്വന്ത ആത്മഗുണം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടും എത്രയും ക്രമത്തോ
ടും ദൈവപേടിയോടും കൂടെ സന്യാസജീവിതം കഴിച്ചുവന്നിര
ന്നു. ഇതിനിടയിൽ ഞങ്ങളുടെ ഒന്നാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനും കെ. ടി. മൂ.
സഭയുടെ ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാപകനുമായ വാലയ്ക്കൽ തോമ്മാമല്ലാന
ച്ചൻ ചുവന്ന ധാങ്കാലം മകരമാസം ചുവന്ന ധാങ്കാലം രണ്ടാമത്തെ
ശ്രേഷ്ഠനും സ്ഥാപകനുമായ പോരൂക്കരെ തോമ്മാ മല്ലാനച്ചൻ
ചുവന്ന ധാങ്കാലം മകര മാസം ചുവന്ന ധാങ്കാലം തുടങ്ങിയ വേലകളുടെ പൂ
ർണ്ണതകൾ കാണാൻ ഇടവരാതെ ചെയ്തു വേലകളുടെ സമ്മാനം
കൈക്കൊള്ളുന്നതിനായി ദൈവത്തിൻ പക്കൽ പോയി. ഇവരിരു
വരും പ്രിയൊരച്ചനെ എല്ലാം ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതെ മരിച്ചത്.
അവരുടെ ചരിത്രം പ്രിയൊരച്ചൻ തന്നെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 'ഓരം വ
ന്ദ്യ പിതാക്കളുടെ മരണത്തോലും, ആരംഭിച്ചു നടത്തിവന്നിരുന്ന ഭാ
രാപ്പട്ട ഓരം ചുമട്ടു തന്റെ മേൽ വന്നിരുന്നതിനാലും എത്രയും വ്യാ
കുലപ്പെട്ടു എങ്കിലും, തന്റെ ഏറ്റവും ഉള്ളിമയാൽ ദൈവ
ത്തിന്മേലും, മാതാവിന്റെയും യൗസേപ്പിതാവിന്റെയും മദ്ധ്യസ്ഥ
ത്തിന്മേലും ഉറച്ചുകൊണ്ടു, സ്വാഭാവികമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന
സാധുഗുണത്തോടുകൂടെ തന്റെ മുന്നോരുടെ പിന്നടിയിൽ അവരു
ടെ ചുമട്ടുകൊണ്ടു നടപ്പാൻ തുടങ്ങിയാറെ ഓരം ശോവണ്ണോൻ പ
റഞ്ഞൊപ്പിന്റെ നാട്ടിൽ ചെന്നുചേർന്നുപോല, ജനസമ്മതവും വേ
ണ്ടിയ ശരീര സൗഖ്യവും ഉള്ളവരായിട്ടും കൊവേന്തക്കായി പഠി
ച്ചു വന്നിരുന്നവരായിട്ടും പാമെ നിന്നുചേർന്നവരായിട്ടും വേണ്ടിയ
സംഗാമരരു സഹായക്കാരരായി ഉണ്ടായി. എല്ലായിടങ്ങളിലും ന
ടന്ന ഗ്യാനം കഴിക്കയും പ്രസാദിക്കയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഇതിനാ
ൽ ജ്ഞാനവെളിച്ചം എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടായതുമല്ലാതെ പണിക്ക
വേണ്ടിയമുതൽ ധർമ്മിരുന്ന ലഭിച്ചു.

ഓരം ദിക്കിലുള്ള അറിവു കാഞ്ഞ ആളുകളുടെ ആശോചകാര
ത്തിനായി മുന്നേ താൻ ആരംഭിച്ചിരുന്ന വേല നിറവേറുന്നതിന്നു
വേണ്ടി, ഓരം ദിക്കിൽ കോട്ടയത്തു പ്രോട്ടസ്റ്റാണ്ടുകാർക്കുവേണ്ടി മാറാ
ക്കും അച്ചുക്കുടമില്ലാതിരിക്കയും അവിടെയുള്ള പണികൾ നോക്കി
കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അത്യന്തം പ്രയാസപ്പെട്ടിട്ടും സാധിക്കാ
തെയും വന്നുവെങ്കിലും, തന്റെ അസാമാന്യ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യത്താലും

മഹാത്മ്യതയാലും അച്ചടിവേലയും നടപ്പാക്കി.

തന്റെ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന ആഗ്രഹത്തിനും അപേക്ഷയ്ക്കും തക്ക വണ്ണം റേഗുലർ ന്യായപ്രമാണം ശുദ്ധ. പള്ളിയുടെ ക്രമത്തിനൊത്തവണ്ണം, ഉണ്ടാക്കി റേം സഭയെ ഉറപ്പിച്ചു തരുന്നതിനായി പലപ്പോഴും പലപ്രകാരത്തിലും മേല്പട്ടക്കാരുടെ പക്കൽ അപേക്ഷിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ വാരാപ്പുഴ വാണിരുന്ന പ്രൊ. ബസ്റ്റ്ർട്ടീനോസ് ദേസാന്ത് ത്രേസ്യാ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ ചൻ ബേസ്പുറവുമായുടെ റേം കൂട്ടം വഴിയായി ഉണ്ടാകുന്ന ദൈവസ്തുതിയും ആത്മോപകാരവും കണ്ടു, പൂർണ്ണസന്തോഷമായി. ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ കാലം കഴിപ്പാൻ അസുമായി കൂടിയിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു പള്ളിയുടെ മറ്റുദാപോലെ ഒരു ജീവിതക്രമം തന്നെ നടത്തണമെന്നു അപേക്ഷിക്കയാൽ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു കമ്മലസഭയുടെ “പൂർവ്വ റേഗുലർ” ദേശാവസ്ഥയ്ക്കു തക്കവണ്ണം പകർത്തി ക്രമപ്പെടുത്തി തന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ കാലം ധനുവമാസം പൂർവ്വം അമലോത്ഭവ ദേവമാതാവിന്റെ തിരുനാൾ ദിവസത്തിൽ കുറിയായ്ക്കോസ് മലാനാചനും മറ്റു പത്തു പട്ടക്കാരും മന്നാനത്തു കൊവേന്തയിൽ വെച്ചു റേഗുലർ ന്യായപ്രമാണം കൈക്കൊണ്ടു, അതിൻപ്രകാരം പഠഞ്ഞൊപ്പിച്ചെഴുതു. കുറിയായ്ക്കോസ് മലാനാചനെ പ്രിയയായി നിയമിക്കയും, ഇവരുടെ സഭയ്ക്കു കമ്മലീത്താ ദിസ്താർസ് മൂന്നാം സഭ എന്ന നാമം നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ദൈവ സഹായത്തിന്മേൽ ശരണപ്പെട്ട കണ്ണനീരുകൾക്കു തുടങ്ങിയ റേം വേല പൂർവ്വം പൂർത്തിയാക്കി.

ഇതിന്റെശേഷം തമ്പുരാന്റെ വീടായിരിക്കുന്ന കൊവേന്തയിലെ അടക്കമുള്ള ജീവിതത്താലും തമ്പുരാന്റെ തിരുവചനമെന്നുള്ള റേഗുലർ, ന്യായപ്രമാണങ്ങളുടെ സൂക്ഷമുള്ള കാപ്പാലും എളിമ, കീഴ്വഴക്കം, ദൈവസ്നേഹം, പരസ്നേഹം മുതലായ പുണ്യങ്ങളാലും പുണ്യസാംഗോപാംഗത്തിന്റെ ഉച്ചിയിൽ പരക്കയും ഉത്തമ പുണ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലും ഗുണദോഷങ്ങളാലും ശേഷംപേരേയും പുണ്യപരിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനും പുറമെ മെത്രാപ്പോലീത്താചന്റെയും മറ്റു മുമ്പുചന്മാരുടെയും സഹായത്താലും കൂനമാവുകൾ രണ്ടാമതായും, വാഴക്കുളത്തു മൂന്നാമതായും, എൽത്തുരുത്തിൽ നാലാമതായും, പള്ളിക്കുന്നിൽ അഞ്ചാമതായും, അമ്പലക്കാട്ടു ആറാമതായും ആറു കൊവേന്തകൾ ഉണ്ടാകയും ആയവകളിൽ പുണ്യത്തിലും അറിവിലും അറിയിപ്പിലും ആത്മരക്ഷയിലുള്ള ശുഷ്കാന്തിയിലും ഭരിപ്പിലും ശ്രുതിപെട്ട അനേക സന്യാസികളും പുത്തൻ സന്യാസികളും ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

തിരുവചനത്താലെ ഇട്ട വലയിൽ അകപ്പെട്ട മത്സ്യത്തിന്റെ പെരുപ്പത്താൽ വലിച്ചെടുപ്പാൻ പാടില്ലായ്മയാൽ കൂട്ടരെ സഹാ

യത്തിനു വിളിച്ചുതുപോലെ, റം സഹോദരന്മാരു ആയിരവും രണ്ടായിരവും അയ്യായിരവും അതിലധികവും ജനങ്ങളുള്ള ഇടവകകളിൽ ചെന്നു മേല്പട്ടക്കാരന്റെ കല്പനയാൽ ചെയ്തുവരുന്ന ധ്യാനത്താലും, പടാത്ത് വേദോപദേശങ്ങളാലും, കമ്പസാരത്താലും നരകപിശാചിന്റെ രാജ്യഭാരത്തെ മുഴുവനും നിർമൂലമാക്കി നിത്യായുസ്സിനായി മാനുഷരെ വീശി എടുത്തിരുന്നു. ഇതിനാലുണ്ടായ ദൈവസ്തുതിയും ആത്മരക്ഷയും മേല്പട്ടക്കാരും വികാരിമാരും ഇടവകക്കാരും കണ്ടു സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തിന്നു ഉപകാരസ്തുരണ ചെയ്യുകയും, റം നന്മകളുടെ അധിക വർദ്ധിപ്പിനുവേണ്ടി പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൊവേന്തകളുണ്ടാക്കുന്നതിനു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകാണുകയും ആലോചിക്കുകയും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മപ്പനപ്പാലം കാലം ഒമ്പതാം പീയൂസെന്ന ശുദ്ധ. മാപ്പാപ്പായുടെ യാതോരധികാരവും കൂടാതെ തോമ്മാ എന്ന പേരു ധരിച്ചുകൊണ്ടു റോക്കോസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു സുറിയാനി മെത്രാൻ വാഗ്ദാട്ടിൽനിന്നും മലയാളത്തു വന്നു. പ്രിയോരച്ചൻ ശീസ്മ മെത്രാന്റെയും മാറ്റു പലരുടെയും വിളികളും അപേക്ഷകളും അവരു ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന മറ്റുതലകളും കൂട്ടാക്കാതെ ചൊവ്വുള്ള മേല്പട്ടക്കാരനു കീഴ് വഴങ്ങി നിലനിന്നു. ആ കൊടുങ്കാറ്റുള്ള കാലങ്ങളിൽ സുറിയാനികളുടെ വികാരി ജനറാളെന്നുള്ള ഉയർന്ന സ്ഥാനവും പ്രിയോരച്ചനു നൽകി. അക്കാലത്തിൽ ശീസ്മയുടെ പാതാളത്തിൽ വീഴാതിരിപ്പാൻ എത്രയോ ആളുകളെ സഹായിച്ചു എന്നും എത്രയോ പള്ളികളെ ശീസ്മയിൽനിന്നു തന്റെ ജനസമ്മതത്താലും, വാഗ് വൈഭവത്താലും, പുണ്യസ്ഥിരതയാലും രക്ഷിച്ചുവെന്നും ആ കാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയുള്ളവരൊക്കെയും വേണ്ടുവണ്ണം ഗ്രാരിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യമായിരിക്കുന്നു. ജലപ്രളയത്തിൽ നോവിന്റെ പെട്ടകം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ യാതോരു മനുഷ്യരും രക്ഷപെടാതിരുന്നേനെ എന്നുപോലെ പ്രിയോരച്ചനും റം സഭയും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വരികിൽ, എല്ലാ സുറിയാനി പള്ളികളും ശീസ്മയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്നേനെ എന്നു സ്തായത്തോടുകൂടെ വിചാരിക്കാവുന്നതായിരിക്കുന്നു. റം സംഗതികളൊക്കെയും ഭാഗ്യമായി വാഴുന്ന ന്ദാം പീയൂസെന്ന ശുദ്ധ. മാപ്പാപ്പാ കേട്ടു അത്ഭുതം സന്തോഷിക്കുകയും ഒരു തിരുവെഴുത്തു പ്രിയോരച്ചന്റെ പേർക്കു എഴുതി അയച്ചു.

സുറിയാനി നമസ്കാരപ്പുസ്തകം ഓരോരൊ പള്ളികളിൽ പല വിധമായിട്ടും പല പുസ്തകമായിട്ടും നടപ്പായിരിക്കയാൽ എല്ലായിടത്തും ഒന്നിപ്പം ഒരു ക്രമവും ഉണ്ടാകുവാൻവേണ്ടി നമ്മുടെ പ്രിയോരച്ചൻ എ. പെ. പെ. ബി. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ കല്പന പ്രകാരം പലയിടത്തിൽ നിന്നും ഇവിടെനിന്നും പൂർവ്വസ്തകങ്ങളെ

ഓരോരുത്തരും അന്വേഷിച്ചു വരുന്നതും പല മലയാളികളുടെയും കൂട്ടമായി ക്രിസ്തുമതം ക്രൈസ്തവരും വ്യത്യസ്തങ്ങളായും തീർക്കുകയും ചെയ്തിന്റെ ശേഷം എത്രയും പ്രയാസത്തോടുകൂടെ ഇപ്പോൾ ഹർത്തിന്റെ കയ്യിൽത്തന്നെ തന്നെ വെടിപ്പായിട്ടും ക്രമമായിട്ടും നമ്മുടെ പുസ്തകം മുഴുവനും എഴുതിയുണ്ടാക്കി.

ഇക്കാര്യം എന്ന സുറിയാനി ക്രമപുസ്തകവും എഴുതിയുണ്ടാക്കി. സുറിയാനി ക്രമ പഞ്ചാംഗവും താൻതന്നെ ഉണ്ടാക്കി കല്പനപ്രകാരം ഇവിടെ അച്ചടിച്ച് നൽകി. ഇതുകൂടാതെ മൂന്നു പട്ടക്കാരെ തവസ്സു ക്ഷാപനയുടേയും ബേസ്സറ എന്ന പാട്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും മരിച്ചവരേക്കുറിച്ച് ഉള്ള അന്നീദായയുടേയും മാറ്റം പല ക്രമങ്ങളും എത്രയും വിവേകത്തോടുകൂടെ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്ത മലയാളത്തെ പരോപകാരത്തിനുവേണ്ടി മലയാള ഭാഷയിൽ പല പദ്യങ്ങളും കവിതകളും കൊമ്പേന്തയുടെ നാളാഗമവും ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കാരായിരിക്കുന്ന രണ്ടു പിതാക്കളുടെ ചരിത്രവും റോക്കോസ് മെത്രാനാൽ ഉണ്ടായ ശിശുകാലത്തിലെ സംഭവങ്ങളും എഴുതി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

മവസർ-റാകാലം മേലുപകാരന്റെ കല്പനയ്ക്കു നല്ല മനസ്സോടെ കീഴ് വഴങ്ങി. താൻ ചെയ്തും മുതൽ മുൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ താൻ പണിയിച്ച ഭരിച്ചു നൽകി ഏറിയ ഗുണങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന മാനാനത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുമതം കൊമ്പേന്തയിൽ പോയി പാരായ്ക്ക. അവിടെവെച്ചു പ്രത്യേകമായിട്ട് മലയാളത്തിലെ പെൺ പൈതങ്ങൾക്കു ഒരു പുണ്യ സങ്കേതമായി വേദകാവ്യങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതിന്നും നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളെ പഠിപ്പിക്കുവാനും ഒരു കന്യാശ്രീമം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിച്ചു, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു, അതിന്നുള്ള അടിസ്ഥാനക്കാരായിട്ടു ആസൂത്ര്യമായിരുന്നവരെ കൈക്കൊണ്ടു, തൽക്കാലം പരമ്പരകൊണ്ടു വീടുണ്ടാക്കി പാപ്പിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം, അതുതമെ! എട്ടുമാസത്തിന്റെ ഇടകൊണ്ടു എണ്ണായിരം രൂപാവരെയും പലവഴിയായി ധർമ്മം വരുത്തി കന്യാശ്രീമം അതിന്നു വേണ്ടുന്നതൊക്കയും ഉണ്ടാക്കി അതിൽ അവരെ പാപ്പിക്കയും അവരുടെ അടക്കുജീവിതവും പുണ്യവും കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു അവരെ പാഞ്ഞൊപ്പു ചെയ്യിക്കയും, കടശി ശുദ്ധ. ക്ഷാപന അവരുടെ കപ്പലിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. യാക്കോപിതാവു കടശി പുത്രനായ ബെന്യാമിനെ അധികം സ്നേഹിച്ചതുപോലെ അവരെ ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കുകയും തള്ളിക്കളയുവാൻ വളർത്തുന്നതുപോലെ അവരെ വളർത്തി പരിപാലിച്ചുവരികയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. സന്ദോദരപ്രിയമെന്ന പുണ്യത്താലെയതന്റെ ജന്മദേശമായ ചെന്നങ്കരിയിൽ ഒരു ധർമ്മശാല ഉണ്ടാക്കുകയും അതിൽ പാവപ്പെട്ടവരെ പാപ്പിക്കുകയും “നൽമരണസഭ” എ

ന്ന സഹോദര കൂട്ടത്തെയും അതിലുള്ള ക്രമചട്ടങ്ങളെയും അവർക്കു കൊടുത്തു നടത്തിവരികയും ചെയ്തു.

റോമയിൽ നിന്നു കാനോനാ നമസ്കാരപുസ്തകം, അന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു അനുചിതവരുവാൻ പ്രയത്നമെന്നു കണ്ടു, ക്രമമാവുക അടിപ്പിക്കാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു പുസ്തക വിലയായിട്ടു പട്ടക്കാരിൽ നിന്നും ശെമ്മാച്ചന്മാരിൽ നിന്നും പണം മുന്വേരായിട്ടു വാങ്ങിച്ചതിനാലും മാനാനത്തിൽ നിന്നുള്ള സഹായത്താലും അവിടെയും സുറിയാനി, മലയാളം, ലത്തീൻ അച്ചടിപ്പുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു മസ്'മോറാ അടിപ്പിക്കുകയും, നമസ്കാരം അടിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുവാദത്തിന്നു കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ദേഹത്തിൻ ജീവിതകാലം മുഴുവനിലും ശുദ്ധ. കുബ്ബാനയുടെമേലുള്ള ഭക്തി ശോഭിച്ചു വിളങ്ങിയിരുന്നു. കുബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന നേരത്തിൽ മഹാ സൂക്ഷവും ഭക്തിയും അടക്കുവുമായി. എത്രയും ഉയരപ്പെട്ടതും കൂദാശയുടെ നേരെ എത്രയോ വണക്കവും വിശ്വാസവുമായിരുന്നു വെന്നു കാണുന്നവർക്കൊക്കെയും ബോദ്ധ്യമായ കാര്യമായിരുന്നു. ക്രമം പോലെ ഉള്ള വിസിത്തയല്ലാതെ ദിവസവും ഏറിയനേരം ശുദ്ധ. കുബ്ബാനയുടെ തിരുമുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി എത്രയും ഏരിവോടുകൂടെ നമസ്കരിച്ചു വന്നിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ദേവമാതാവിന്റെ നേരെ മകനടുത്ത പ്രിയവും, സ്നേഹവുമായി കൂടുകൂടെ തന്റെ സൂതികളെ പറകയും കാണുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ റം വിശേഷ ഭക്തിയെ പതിപ്പാൻ പ്രയാസപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഏകദാ കുബ്ബാനാളായിട്ടു തന്റെ മരണം അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു വിശേഷ അറിവാൽ ഏല്പായ്പ്പോഴം നല്ലമരണത്തിന്നു ആസൂചക ചെയ്തിരുന്നു. തനിക്കു മഹാ ക്ഷീണമായി, കുബ്ബാന കഴിഞ്ഞു തന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നുചേരുവാൻകൂടെയും പ്രയാസമായിരുന്നു എങ്കിലും മഹാ ധൈര്യത്തോടെയും ഭക്തിയുടനീളം ഏരിവോടുകൂടിയും നിത്യവും ദിവ്യപുരുഷ കാലത്തു മണിയ്ക്കു അണച്ചിരുന്നു.

മരണത്തിന്മേൽ കൂടെക്കൂടെ വിചാരമായിരുന്നു. ആ ഭക്തപ്പെട്ട നേരത്തിലുണ്ടാകുന്ന പരിഭ്രമങ്ങളും പരീക്ഷകളും ജയിക്കുന്നതിന്നു അമ്മയെന്നു വിളിച്ചിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ദയയും ഓർക്കുകയും എത്രയും ഭക്തിയും സ്നേഹവുമായി വന്ദിച്ചിരുന്ന യൌസേപ്പു പുണ്യപിതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥവും സഹായവും വിചാരിക്കുകയും ചെയ്തുവോൾ എത്രയും ശരണവും തെളിവുമായി സന്തോഷിച്ചിരുന്നു. റം തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള ഭക്തിയും സ്നേഹവും നന്ദിവിചാരങ്ങളും പുറത്താക്കി തന്റെ ആത്മാശ്വാസത്തിന്നും ഭക്തിക്കുമായി ഒട്ടകുത്തെ ദീനം പിടിക്കുന്നതിന്നു കുറെമുമ്പു ആത്മാനുതാപമെന്നു പേരായിട്ടുള്ള തന്റെ ദിവ്യവിചാരങ്ങളെ പാട്ടായിട്ടു ഒരു ചെറിയ പുസ്തകം എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഇതിനിടയിൽ നമസ്കാരം അച്ചടി

ന. 9

പ്രിയപ്പെട്ടവരിൽനിന്നും അനുവാദങ്ങളും മറ്റും റോമിൽനിന്നു വന്നതിനാൽ വളരെ സന്തോഷിച്ചു ദൈവത്തിന്നു ഉപകാരസ്തരണ ചെയ്തു.

൧൮൭൦-ാം കാലം ടീനം കൂടുതലായി. എത്രയും മാണിക്യമുള്ള ആയുസ്സിനെ കാക്കുന്നതിന്നു പല വിധമായിട്ടു പലരാൽ പ്രയാസപ്പെടുവെങ്കിലും ദൈവ തിരുമനസ്സു ഉടനെ ചെയ്തു വേലയ്ക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു. ആകയാൽ മൂന്നു മാസത്തേക്കു ടീനത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങളും മുഴുവനായ കാഴ്ചക്കേടും മഹാ ക്ഷമയോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടെ സാറിച്ചു മേലാൽ തന്റെ ജ്ഞാന മക്കളായിരിക്കുന്ന ഏല്യാ കൊവേന്തകളിലുമുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ അറിവിന്നും നിത്യസൂക്ഷ്മത്തിനുമായി അനേക താല്പര്യങ്ങളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മരണപത്രിക മുന്പിന്നാൽ തന്റെ കയ്യാലെ എഴുതി കയ്യൊപ്പുവച്ചു, മരണത്തിന്റെ ശേഷം പെ. ബ. ലേപ്പോൾട്ട് മൂപ്പച്ചന്റെ പക്കൽ കൊടുക്കുന്നതിനായി തന്റെ ദിനത്തിൽ ചിററാഴ്ച ചെയ്തിരുന്ന പുതു സ. ആഥാ. ലേപ്പോൾട്ടിന്റെ പക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചു.

പെ. ബ. പീലിപ്പോസ് മൂപ്പച്ചനോടു ഒട്ടകുത്തെ കുമ്പസാരവും കഴിച്ചു ആ ദോഹത്തിന്റെ കയ്യാൽ ശുദ്ധ. കുബ്ബന കൈക്കൊണ്ടു. ൧൮൭൧-ാം കാലം മകരമാസം ൨൦-ാം തീങ്കളാഴ്ച മൂന്നു മണിസമയത്തു പെ. ബ. ക്രിസ്തോഫർ വികാരി യൌസേപ്പച്ചന്റെ കയ്യാൽ നല്ല ഭക്തിയോടെ ഒട്ടകുത്തെ ഒപ്പുശ്ശായും ദോഷപൊറ്റി കളും കൈക്കൊണ്ടു എത്രയും വിശേഷമായ ഭക്തിക്കടുത്തു വചനങ്ങളും നല്ല ഗുണദോഷങ്ങളും ചൊല്ലി മുഴുവൻ ബോധത്തോടും, സമാധാനത്തോടുംകൂടെ ൧൮൭൧-ാം കാലം മകരമാസം ൩൦-ാം കാലത്തു ഏഴരമണിക്കു ക്രിസ്തോഫർ കൊവേന്തയിൽ തന്റെ മക്കളുടെ കൈകളിൽ ദൈവസമാധാനത്തിൽ മരിച്ചു.

പിറോളിവസം കുറിയായപ്പോൾ ഏലീശാ അച്ചൻ ശവസംസ്കാര കമ്മിറ്റിയിൽ, യൌസേപ്പ ത്രേസ്യാച്ചൻ രാസപാടി, കാപ്പിലാച്ചൻ പ്രസംഗം പറഞ്ഞു. ഏറിയ പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും റോ കമ്മിറ്റിയിൽ കൂടിയിരുന്നു. അടക്കിയതു പള്ളിയുടെ മടുബറായുടെ അഴിക്കു താഴെ മദ്ധ്യസ്ഥലത്താണ്.

റോ ദോഹത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ക്രിസ്തോഫർക്കൽ നിന്നും മാനാനത്തു കൊണ്ടുവന്നു ൧൮൮൧-ൽ മെയി ൨൪-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്തു എട്ടുമണിക്കു, ആഘോഷമായ രാസ, ഒപ്പീസു റോ തിരുക്കമ്മങ്ങളും, സന്ദർഭാചിതമായ ഒരു പ്രസംഗവും കഴിച്ചു മാനാനത്തു ആശ്രമ ദേവാലയത്തിന്റെ മടുബറായുടെ അഴിക്കു താഴെ തെക്കു വശത്തു ആഘോഷമായി സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. റോ സന്ദർഭത്തിൽ, ഏല്യാ കൊവേന്തകളുടെയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരും, പല സമ്പ്രദായ പ

ന.വ

ട്ടക്കാരും ൨൦ ഓളം ഇടവകപ്പട്ടക്കാരും വളരെ ജനങ്ങളും കൂടിയിരുന്നു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശേഷമായ മരണം ആഗ്രഹിക്കുന്ന നാം അങ്ങനെ വിശേഷമായ ജീവിതം കണ്ടു പഠിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടുക.

അനുക്രമണിക.

സഭാപിതാക്കളുടെ ചരിത്രം.

പക്ഷം.

൧. മലയാളത്തിൽ ക. ടി. മു. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരിൽ ഒന്നാമനായ പള്ളിപ്പുറത്തു പള്ളി ഇടവകക്കാൻ പാലയ്ക്കൽ പെ. ബ. തോമ്മാ മലാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.

൧

൨. ക. ടി. മു. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും രണ്ടാമത്തെ ശ്രേഷ്ഠനുമായ കല്ലൂർ പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പോരൂർക്കര പെ. ബ. തോമ്മാ മലാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.

൧൨

൩. ക. ടി. മു. സഭയുടെ അടിസ്ഥാനക്കാരനും ഒന്നാമത്തെ പ്രിയോരുമായ ചാവറ പെ. ബ. കുറിയങ്കോട് മലാനച്ചന്റെ ചരിത്രം.

൨൯

Printed and Published for the Proprieter,
by. A. P. Mani.
at. st. Joseph's Press,
Mannanam.

An international forum for interdisciplinary discussion, and dissemination of knowledge, on Art, Literature and Music of about thirty million Christians in India

Support Our Ongoing Projects

- Marggam - Digital Library of Christianity in India.
 - Aramaic Project - Reclaim Syriac to Reaffirm Identity.
 - Encyclopaedia of Syriac Chants.
 - Resources for Researchers.
 - Directory of Christian Songs.
 - Music Iconography.
 - Christian Art.
-

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

www.TheCMSIndia.org

Christian Musicological Society of India, Josef Ross, 1st Floor, Peter's Enclave, Opp.Kairali Apts, Panampilly Nagar, Kochi, Kerala, India-682036, Phone: +91 9496244981, +91 9446514981, Email - info@thecmsindia.org